

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

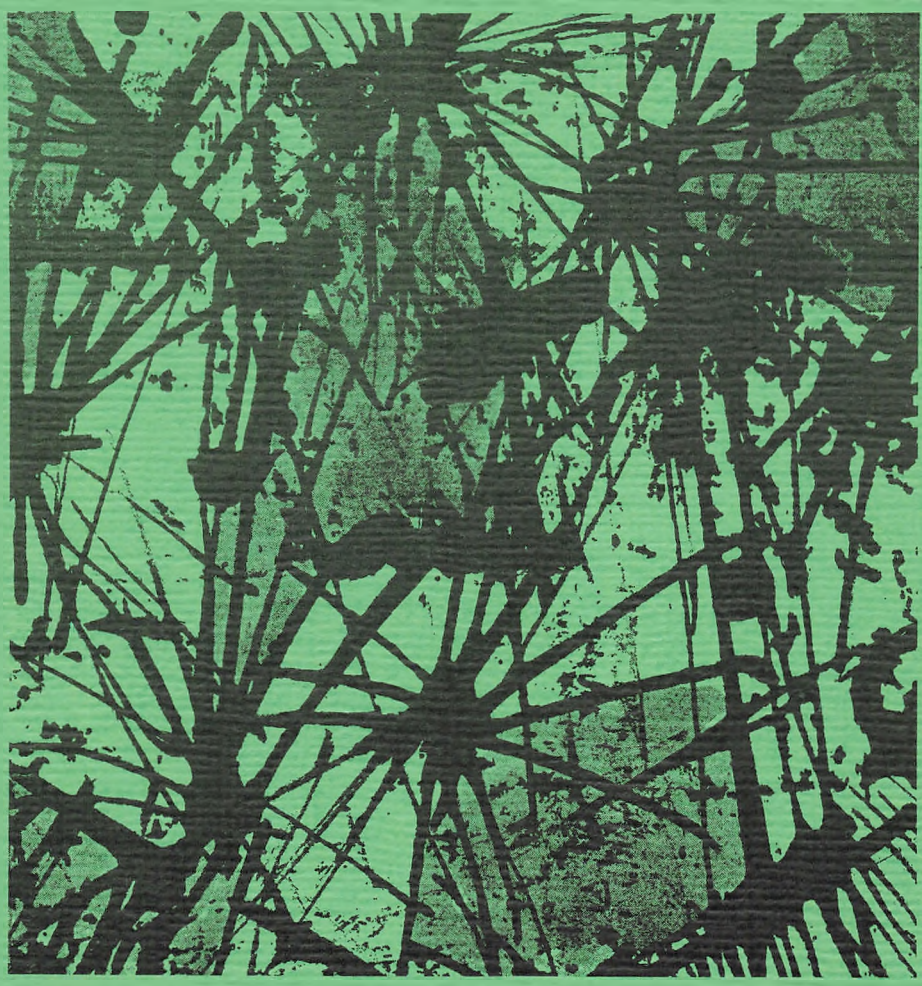
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

12

GLAMSBJERG FRÍ- OG EFTERSKOLE

ÅRSSKRIFT 1973

FRÍSKOLES
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLE

ÅRSSKRIFT

1973

INDHOLDSFORTEGNELSE:

=====

Om årsskriftet	side	3
Indvielsen	"	4
Efterskolen	"	6
Livet på Landet	"	10
Det hårde spil	"	16
ATS	"	21
Hvorfor læser jeg	"	26
Enkeltheder fra året, der gik	"	27
Den gamle afdeling på skolevej	"	29
9/r's lejrskole	"	32
Noter	"	33
Skolens bestyrelse	"	35
E		
Fra Elevforeningens bestyrelse	"	37
Om elevmøder	"	39
Lærerens gensyn med en gammel elev	"	41
Breve fra 10-års jubilarer	"	43
Elevhilsner	"	53
Ingerview	"	54
Elevforeningens regnskab	"	55
Skolens Afgangshold	"	56

Tekst og tegninger er udført af lærer N.J. Mortensen
 Vignetter af J. T. Kongstad.

Om årsskriftet.

Du sidder nu med årsskriftet 1973 foran dig. På det tidspunkt, hvor dette skrives, ser det ud til, at vi når at få det sendt ud inden julen sænker sig over landet, således at du har læsning til den lange delvis billøse juletid. Skulle du ikke få årsskriftet inden jul, er det tekniske vanskeligheder, der er skyld i det.

De sidste par år har det været et gennemgående emne, der har præget årsskriftet. Forrige år var det emnet skole, sidste år var det byggeriet. I år er det en mosaik af forskellige emner. Der er et par nye ting, der præger dette årsskrift frem for andre. For det første er det trykt med offsetmetoden, hvilket billiggør det væsentligt. De 10 kr. har tidligere næppe dækket trykkeudgifterne og udsendelse. For det andet har vi nøje opdelt skriftet i skolens afdeling og elevforeningens således forstået, at det er skolens lærere og bestyrelse, der har skrevet de første artikler og elevforeningens bestyrelse har stået for indlæggene efter E.

Jeg har tit stillet mig selv det spørgsmål, om dette med årsskriftet har overlevet sig selv som så meget andet, eller det virkelig har sin berettigelse. Det sidste afhænger jo af, om nogen læser det. Jeg er sikker på, at både elevforeningens bestyrelse såvel som skolen er interesseret i at høre jeres mening, så send et par ord til skolen med ris, ros eller forslag. Hører vi intet, går vi ud fra, at ingen har læst det.

Holger Berg

INDVIJSELN

Lørdag den 11. august 1973 blev friskolens store dag, hvor de nye bygninger på Krengerupvej blev indviet ved et festligt møde, hvor skolens store vennekreds - 400 i tallet, mødtes med de mange involverede i det store project, der stod færdigt mere end et år tidligere end man havde kunnet forvente, - og det var endda før energikrisen kom over os.

Kaffebordene var mere end fyldte, da forstanderen kaldte til samling, hvorefter jeg på bestyrelsens vegne bød velkommen og rettede en tak til alle der ved såvel håndens som åndens arbejde havde medvirket til det gode resultat. - I et kort "historisk glimt" spændende fra "de gode viljers byggefond" over grundkøbet af kommunen til opførelsen af den gedigne centrale bygning tegnet af arkitekt Albretsen og til 2. etapes Holm typehuse, hvor eleverne i fremtiden skal bo, redegjorde jeg for byggeriets forløb, og bad hver enkelt entreprenør overbringe sine medarbejdere institutionens tak. Endvidere ønskede jeg forstanderpar og alle medarbejdere held og lykke i de nye omgivelser.

Derefter tog forstander Berg ordet og gav i en stærk personlig engageret tale udtryk for håb og forventning overfor den opgave, der ligger og venter. -

Undervisningsdirektør Baunsbak holdt festtalen og undervisningsinspektør Jørgen Olsen bragte Direktoratets hilsen. Arkitekt Albretsen talte på egne, ingeniørers og entreprenørers vegne. Afdelingsleder Lis Brandt fra lærerkollegiet. Der blev endvidere talt af borgmester Helge Nielsen, og af Astrid Mose Petersen, der havde været med lige fra starten af Friskolen for de mange år siden (75), af gartner Poul Mose og adskillige andre. - Efter kaffebordet var der opvisning af Fynske Folkedansere under ledelse af Skjold Jensen samt alle tiders gymnastik af Ollerup gymnaster med Gunnar Hansen som leder; derefter var der åbent hus.

Det blev en god dag for Friskolen. -

Peder Flemløse

efterskolen

Allerede i foråret 1972 startede vi med at planlægge den kommende efterskoles indhold. Vi havde mange planlægningsmøder, hvor vi naturligvis ikke altid var enige. Éet kunne vi dog alle tilslutte os: At eleverne skal gives undervisning lige dér, hvor de kan modtage undervisning.

Det har dog også vist sig, at det storklassesystem, som vi nu kører, er meget velegnet til at tage denne evigyldige pædagogiske grundsætning ad notam. Ikke blot er man som lærer tvunget til en vis nytænkning, hvad angår klasseniveau og dermed elevernes forventede kundskaber, men man vil også være tvunget til et nært samarbejde med hver enkelt for at finde frem til "hullerne" i vedkommedes elementære viden. Ganske vist er denne individualisering af undervisningen ikke forbeholdt de skoler, som arbejder i storklasse, heldigvis, men jeg vil dog mene, at det er mere nærliggende for en lærer i en traditionelt opbygget skole med ottende, niende og tiende klasser at være mere emsig på niveauet end på elevgruppen som en samling enkeltindivider, der ønsker at modtage undervisning. Personligt tror jeg, at de allerfleste mennesker virkelig ønsker at blive undervist, at vi alle er født nysgerrige, men at en lang række nederlag har kvalt denne egenskab i os. Selvopholdelsesdriften - eller rettere, selvhævdelsen, er en stærkere følelse end nysgerrigheden. Skolen bærer her et stort ansvar for, at det skal lykkes at bevare nysgerrigheden og selvhævdelsen. Meget ofte er elevernes naturlighed blevet ledt ind i faglige baner, og uheldigvis har skolen ofte tvunget et konkurrencesystem ned over eleverne, et system som altid vil fostre tabere og som aldrig har taget sigte på den enkelte. Og det er her storklassen har en værdi, som man bør lægge vægt på. Både lærer og elev er frigjort fra systemet, idet skolen nu kun kan fungere ved at

tilintetgøre niveaubarrikaderne, jagten efter pensum etc...

Rent praktisk kan det gøres på mangfoldige måder, og faget vil til dels være bestemmende for, hvordan man griber sagen an.

Vi har i faget dansk forsøgt at gøre det på følgende måde: Alle elever er samlede til et fælles emne, f.eks. frilæsning, skriftlige arbejder, grammatik, formelt skriftlig dansk; efter en fælles vejledning har vi forsøgt at dele gruppen ud på de fem lærere, som underviser i dette fag. Disse "delgruppers" sammensætning er vilkårlig i den forstand, at de ikke altid består af de samme elever, de er bundet ved, at alle i gruppen er fælles om et problem, som søges løst, eller en viden som søges indarbejdet.

Denne arbejdsform har fungeret tilfredsstillende, selv om den har krævet en god portion good-will fra elevernes side. Mange er nemlig blevet taget på sengen i den forstand, at de pludselig er blevet tvunget til at indse deres situation i indlæringen, en ting som vel nok må siges at være positiv, også for en fremtidig arbejdsindsats af enhver art.

For faget samtidsorienterings vedkommende har storklassesystemet været en stor fordel i de tilfælde, hvor vi har ment det nødvendigt at gennemgå et aktuelt emne. Man spares for unødige gentagelser, og alle elever får samme orientering om de gennemgæede problemer. Dette har vist sig at virke i meget positiv retning, idet flokken er blevet engageret i et fælles emne. Fordelen i dette skulle være indlysende.

Men vi har haft et smertensbarn, nemlig engelsk. Faget er som bekendt obligatorisk hos os, og der er naturligvis en meget stor spredning, hvad angår forkundskaber. Vi har ment, at det er muligt at give en acceptabel undervisning i to store grupper, én på ca. 20 og én på ca. 50 elever. Vi har endnu ikke brugt lærerbøger, men undervist ved hjælp af dramatiseringsøvelser, oral drills, gloseindlæring (ordkredse) films (Basic English) og endelig duplikeret materiale udvalgt til passende lejligheder, hvor det kunne gå naturligt ind i den store sammenhæng. Det erklærede mål med

undervisningen i starten var at opføre et skuespil, forfattet af eleverne selv, til jul; men det viste sig efter kort tid, at de vanskeligheder, der var forbundet med at motivere eleverne til at bruge engelsk, var ganske uoverkommelige. Dels var grupperne for store, dels var det usandsynlig svært at fastholde elevernes opmærksomhed mod sproget. At det skulle gå på denne måde, kan vi godt se nu bagefter (også lærere er bagkloge). Både den store spredning og elevernes usikkerhed i gruppen var medvirkende årsager. Men måske også vi lærere - i alle tilfældemig selv - på forhånd ikke kunne løsrive os fra vanetænkning m.h.t. sprogindlæring. Jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke havde begejstring nok til at være lysbillede, skuespiller og båndoptager samtidig. Men efter disse startvanskeligheder kan vi dog notere os, at eleverne arbejder godt, at alle elever får talt engelsk i løbet af en time, og at de får hørt noget (forhåbentlig) smukt engelsk fire timer om ugen. Samtidig har vi haft den glæde at kunne konstatere, at man ikke ønsker lærebogen indført (glæden er muligvis naiv, men dejlig så længe den varer).

I min iver efter at oplyse om det intellektuelle arbejde på skolen har jeg glemt en meget væsentlig ting, nemlig elevernes praktiske arbejde. Man holder sit værelse selv. Hver morgen er der afsat en halv time til rengøring, og fredagens praktiske arbejde er forlænget med yderligere femten minutter. Eleverne har været uhyre flinke til at forstå betydningen af dette arbejde, og meget sjældent har de vist sig uvillige. Fællesarealerne (opholdsstue, kantine, gymnastiksale og de udvendige arealer) gøres også rene af eleverne. Jeg tror, det er dette arbejde, der har været mest betydningsfuldt m.h.t. at give eleverne en følelse af samhørighed. Samtidig har det vist sig uhyre fremmende for samarbejdets svære kunst, idet eleverne gruppevis er i en turnus med at holde fællesarealerne i stand. Ganske vist har der været gnidninger, men for at ordningen skal virke

efter hensigten, er ansvaret for at tingene bliver gjort ikke placeret på en boss (lærerne) men på gruppen selv. Og dette er en yderligere positiv ting ved det.

Ud over de allerede nævnte ting har skolen tilbudt forskellige arrangementer. Med hensyn til fællesarrangementer har det undertiden været vanskeligt at få alle eleverne med. Ved en rundspørge fandt vi ud af, at eleverne - faktisk alle - fandt det forkert at tvinges til at deltage i fællesarrangementer, hvorimod forældrene - alle adspurgte - fandt denne tvang rimelig. Her kommer skolen efter min mening i en vis konflikt: Vi mener, at fællesarrangementer kun kan være positive ud fra et rent pædagogisk synspunkt, men hvis eleverne på forhånd ikke er indstillet på dette, vil selve motiveringsfasen blive så tung, at arrangementet er dømt til at mislykkes. Det er mit håb, at vi i den kommende tid i fællesskab vil komme til en rimelig løsning på dette problem.

Et sidste problem, som jeg kort vil omtale, er det forhold, at mange af vore elever har været temmelig beklemt ved storklassen. Naturligvis var denne følelse størst i starten af skoleåret, og jeg mener at kunne spore en voksende tilfredshed blandt alle. Grunden til deres beklethed har naturligvis været en kolossal utryghed (som for øvrigt også ville have været til stede i en lille gruppe), men efterhånden som hver enkelt finder ud af systemets fordele, tror jeg, de vil foretrække denne form for skole fremfor det at blive kørt ind i niveauer, som slet ikke passer dem, eller sagt på en anden måde: Igen at blive kørt ind i et dræbende nederlag.

Hans Skovgaard

Før i tiden boede praktisk talt alle mennesker på landet, fordi de var født der. Der tjente man til livets opretholdelse i landbruget, og man vovede sjældent det risikable spring til en tilværelse i byerne. Senere blev det almindeligt, at man flyttede til byerne, fordi mander havde arbejdsmulighederne, og også ofte fordi man i byerne kunne regne med højere levestandard.

Alene i de 14 år, vi har boet her, er denne udvikling blevet så udpræget, at en mængde mindre landbrug har måttet opgives som eksistensgrundlag for en familie, og i en årrække var det muligt at købe selv ret store landbrug for det, som et hæderligt parcelhus kostede i en stationsby. Dette har igen betydet, at en del mennesker har kunnet vælge mellem landbrugsejendomme og parcelhus, når de skulle skaffe sig en bolig, eller eventuelt kunnet bytte parcelhuset ud mod en landejendom, og så kommer vi til det mest interessante, hvad får mennesker til at flytte på landet?

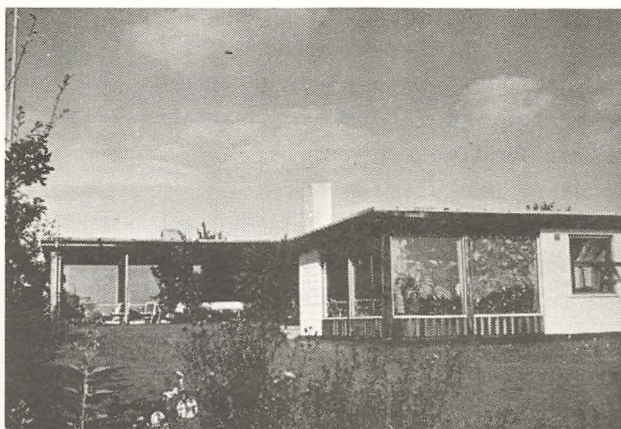
Man kunne tidligere nøjes med at købe en plet jord på et naturskønt sted og så bygge sig et hus der, hvis det var den fredelige natur, der var det væsentlige for en, men det har landsbyggeloven sat en stopper for, så enten må man købe et landbrug eller bygningerne til en nedlagt landbrugsejendom.

De fleste landbrugsejendomme, der bliver til salg, er som regel ældre, og trænger til en del vedligeholdelse eller ombygning, for at nærme sig et parcelhus med hensyn til komfort. Man må altså være indstillet på at skulle gøre en hel del ved huset, enten ved eget arbejde, eller ved hjælp af en hel del penge. De fleste har ikke noget valg mellem disse muligheder, og det viser sig også, at det gerne er folk, der kan lide at rode med alt muligt, som de kan bruge deres kræfter til, som går i gang med en bolig på landet.

Det, der iøvrigt vil karakterisere sådanne mennesker, er at de ikke er bange for at leve isoleret og gerne vil have lidt albuerum. Der kan være enkelte bymennesker med romantiske ideer om livet på landet, men de fleste har en fornemmelse af, hvad de går ind til.

Friskolens lærere hører til den generation, der som regel er vokset op i et landbohjem, (for 40 år siden var over halvdelen af de danske hjem på landet), men som har valgt at få en lidt længere uddannelse, bl.a. fordi de fleste af den generation måtte gå over i andre erhverv. Da muligheden så pludseligt dukker op for at kunne komme til at bo sådan selv, springer de efterhånden til. Dog må undtages de lærere, der har prøvet at leve professionelt af landbruget på det tidspunkt, hvor det i hvert fald var et slid. Jeg tænker her på Jacobsen og Kristiansen, som dog begge jævnligt giver en hånd med hos de slægtninge, som stadig er landmænd.

Hvert af de andre udflytterpar har deres egen historie, vores egen er sikkert ret typisk. Det første år boede vi i et lejet hus i Mellemballe. Vi ville have tid til at finde den rigtige grund og bygge et hus, som var helt efter vores eget hoved. Der skulle være mange værelser, for der skulle være mange børn.

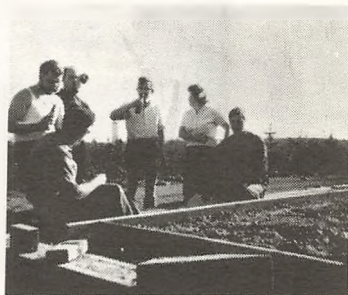
Efter nogle år gjorde nogle gode venner os opmærksomme på, at der lå meget smukke gamle huse rundt omkring på Fyn, som faktisk var ved at falde sammen, fordi de blev forladt. Vi fandt et i Dreslette og havde et dejligt år med at sætte det i stand. Vi opdagede, at det ikke er så svært at mure eller skrue rør sammen, og at resultatet godt kan blive hæderligt, når man ikke behøver at skele til timelønnen, og man sparer mange ærgelser, når man ikke behøver at vente på håndværkerne.

Det gav os blod på tanden, og vi udvidede vores hus med endnu et par værelser. Kolleger og gode venner gav et nap med, når der skulle sættes nogle timers koncentreret arbejde ind, f.eks., når der skulle støbes gulv, eller de tunge bjælker skulle placeres. En sådan eftermiddag er med til at styrke fælles-

skabet i en gruppe. - Jeg tænker her på Friskolens lærerstab. Det er da også hændt mange gange, at et slid er blevet til en munter sammenkomst, hvor de "arbejdsføre" slider i det, konerne sørger for proviant, og børnene løber rundt og går i vejen. Vi kan bare tænke på de gange, vi har hjulpet Bergs med at flytte for ikke at tale om Kongstads flytninger.

Da vi var færdige med værelserne, gik vi og spekulerede på, hvad vi så kunne lave, da vi blev gjort opmærksomme på, at vi havde mulighed for at købe Sivendal, og fra da af var alle fritidsbeskæftigelsesproblemer overstået, særlig da børnene begyndte at snakke om heste.

Vi flyttede ikke herud med det samme. Der gik et par år, hvor vi lavede planer og fjernede det, der skulle tages væk, for at vi kunne bygge op, som vi ønskede det, men da vores Lene blev

dræbt på landevejen ud for det hus, vi dengang boede i, besluttede vi os for at flytte så hurtigt som muligt, og det har vi været meget glade for. Vi har opdaget, at vi aldrig behøver at gå ledige. Når der ikke er skolearbejde, er der altid noget, der skal ordnes, og kondien behøver vi ikke at spekulere på. Vi går stadig og bygger lidt om. Vi er enige om, at vores pensionistbolig må blive meget fornem, og hvis der ikke er nye planer en skønne dag, må det være, fordi der er noget galt. Børnene er glade for at bo her. De savner aldrig legekammerater, for der kommer mange og ser til dem, og de har altid udfoldelsesmuligheder.

Vi følger årstidernes skiften nøje. Om foråret kommer der fæl på den mælkegule græsmark, som er smuk, men der er måske ikke så meget græs. Sommeren giver slid med at køre hø- og halmballer ind, som Berg i forvejen har presset.

Det hænder, at vi vækkes meget tidligt om morgenen af naboer, som gør os opmærksomme på, at heste og køer åbenbart synes meget bedre om hans græs. Så er det bare med at komme ud af fjerene - men en kop kaffe kl. 5 en sommermorgen efter en jagt efter dyrene er ikke at foragte. Når efteråret kommer med rusk og regn, må dyrene have deres vinterni. - Gedernes hus og indhegning skal gås efter, og da er der måske et par dage, hvor folk vender os ryggen.

Mads' lugt er lidt stram, må vi indrømme. Hver vinter venter børnene, at det rigtigt store snevejr skal komme, så vi sner inde på Sivendal i mange dage og ikke kan gå i skole. Den snestorm har ladet vente på sig.

Der er selvfølgelig visse ulemper, vi må affinde os med. Vi kører børnene til en hel del aktiviteter, og vi må være lidt mere omhyggelige med indkøb, for købmanden bor ikke lige om hjørnet. Men glæderne er absolut meget større, og vi vil ønske, at alle de boliger, der bliver ledige, når landbrug nedlægges, vil blive bevaret, så så mange som muligt kan få de gode leveforhold, især familier med børn.

DET HÅRDE SPIL

Sommetider spekulerer jeg på, om ikke fodbold er det eneste jeg virkelig har forstand på. Om ikke det er det eneste, jeg har fået en ordentlig uddannelse i.

Bevares jeg kan også andre ting. Jeg kan beskære frugttræer med nogenlunde heldig hånd, lave mad, har hæderlige sprogkundskaber og har som følge af mit job et vist indblik i, hvad undervisning er for noget.

Men min viden om disse ting er i virkeligheden fragmentarisk og fuld af huller, mens den derimod, når det er fodbold, det drejer sig om, er intuitiv og sikker.

Tvinges jeg til at udtale mig om undervisning og opdragelse, er mine vurderinger præget af forbehold og hvis'er, fordi min indsigt i disse ting grænser til det amatøragtige. Derimod er det en smal sag for mig at afgøre, om en dreng kan lære at spille fodbold, eller han ikke kan det.

Jeg har gået tre år på et seminarium.

Men jeg har brugt i hvert fald lo år på fodbold.

Når jeg gav mig til at tænke disse gamle og banale tanker igennem på ny, skyldes det, at jeg købte en bog forleden.

Forsiden er pragtfuld.

En fodboldspiller i god balance er ved at trække sig fri til venstre, mens en modspiller bagfra til højre er ved at sætte ind med en dræbende glidende tackling. Bagved spillerne mere aner end ser man publikum som en række hvide udflydende pletter i projektørlyset.

Det stammer sikkert fra bundesligaen eller en af kampene i den engelske første division.

Billedet er ildrødt. De fleste vil nok sige, det er hæsligt. Men det er naturligvis forkert.

Den røde farve har at gøre med gejsten, lidenskaben, ambitionerne, fællesskabet og det kunstneriske element i

det brutale spil, der hedder fodbold. Bogen er forresten Tage Skou-Hansens "Medløberen", men det er ikke den, det her skal handle om, det var bare den, der satte det igang.

Pludselig var det hele der igen.

Den lange søndagstomme hovedgade når alle var på stadion. Den lange fede strime af biler og cykler væltet ind i hegnet eller bare smidt på fortovet. Om sommeren den besk-søde lugt fra cindersbanen, forventningen på langsiden, den pludselige iskolde tavshed når københavnerholderne kom på banen, og det tropiske sus når vore egne, de rød-hvide kom ud fra klubhuset, skråede over cindersbanen og løb op på grønsværen.

I disse mange år var fodbold en enkelt og ukompliceret ting, selvfølgelig som luften omkring én. Mit forhold til det var totalt upolitisk, som man vist ville sige i dag.

Så flyttede jeg til en anden by og kom i gymnasiet.

Jeg var straks ude at se på forholdene i den lokale klub, spillede et par prøvekampe og røg ind som højre inner på førsteholdet. Min ønskeplads, ligge lidt tilbage og fodre hurtigløberne med lange dybe bolde. Vores målmand hed Nico. Han var en af de her lange ranglede fyre, som ikke ser ud af ret meget, men som kan tage en bold i en hånd og lægge den på plads til målspark, som om det var en håndbold.

Han var afgjort bedst i luften. Alle bolde over en vis højde plukkede han ned. Den rene barnemad. Hans svæv i luften efter bolde ude ved stolperne var nærmest poetisk at se på. Hans eneste, men udertiden fatale fejl, var hans uhyggelige drops. Det skete, når han spillede for galleriet, så kunne han pludselig tabe et kludespark ind i nettet.

Ikke desto mindre, han fik tættet hullerne og kom senere på landsholdet. Vi vandt en bunke kampe på Finns hårde kropspil, Helge og jeg lå lidt tilbage og fodrede ham med spidse bolde, og så var han som en traktor, når han først

fik maskinen i gang. Han var den eneste af os, der blev professionel.

En gang skulle vi spille på udebane, og jeg kunne ikke nå tilbage til kostskolen til middag. Så kom jeg med Nico hjem, han boede oppe ved ringvejen i en stor gul blok. Vi fik hakkedreng og budding, bagefter bød Nico på smøger, og vi snakkede fodbold som sædvanlig.

Så kom det.

Det er sjovt nok, sagde han pludselig, det er sjovt nok. Hvad mener du? sagde jeg.

Ved du hvad, sagde han. Du er faktisk den eneste ude fra gymnasiet, jeg nogensinde har snakket med. De fleste derude er sådan nogle underlige nogen. Når vi sidder nede på Latinerly, sidder de der med deres snadder og islandske sweatere og strør om sig med alle mulige dyre ord, som ingen forstår en pind af.

På vejen hjem tænkte jeg over det Nico havde sagt.

Det var faktisk rigtig nok. Jeg bevægede mig i to adskilte verdener.

Det eneste der måske holdt lidt sammen på dem var konkurrencen. Konkurrencen på banen om points, lysten til at brillere med overdådigt spil, konkurrencen i gymnasiet om karaktererne, lysten til at brillere intellektuelt, men ellers overalt, kløft og adskillelse.

På den ene side gymnasiet med dets portal og buegange, lærerne med deres saglige tørhed, gymnasieforeningen med de hede diskussioner, Ingmar Bergmann film, piger som snakkede op ad dørene ned ad stolper om Sartre og Frank Jægers sidste nye digtsamling.

På den anden side klubhuset og de afpillede træningsbaner, fodbold med dets blanding af sved og intimitet, kampinstinkt og flade brændere, piger med knæk i blusen, som ganske bestemt mente, Frank Jæger var landsholdstræner.

Jeg befandt mig godt begge steder.

Men samtidig begyndte jeg at forstå, at mennesket og

samfundet var anderledes indrettet, end jeg før havde troet. At der overalt er kløfter, mure og forsvarsværker.

Det efterår spillede vi en del afgørende kampe, stød og sikkert masede vi os op ad pointstigen, og pludselig befandt vi os oppe mellem topholdene. Vores finske træner hersede med os som en besat, vi sejlede af sted i mudder under træningsaftenerne i de kolde oktoberaftener, mens vores ånde stod som små skyer ud af munden på os i det gullige projektørlys. Indersidspark, headninger, nedtagninger med brystet i fuldt løb og flugtskud mod Nico i buret.

Om søndagene kørte vi ud til kampene, det danske efterår, husmandssteder, plantager og forkomne cyklister snurrede forbi vinduerne mens giro 413 bragede i bussen.

En aften sent i oktober cyklede jeg hjem fra træning. Tasken med støvlerne og træningstøjet hang foran på styret. På vejen fra klubhuset op til ringvejen stod jeg op i pedalerne for at få lidt mere fart på op ad bakken. Pludselig kammede kæden over, og jeg faldt ind over fortovet. Da jeg rejste mig, kunne jeg ikke rette benet ud, knap og nap støtte på det. Humpende trak jeg cyklen hjem.

Jeg havde det egentlig meget rart på sygehuset.

Fra vinduet kunne jeg se ud i hospitalshaven med de sorte revne gange og de våde skinnende træer, fjernt kunne jeg høre lastbilerne, der skiftede gear, trafikens stigende og faldende tone.

En aften kom Nico, Finn og Sven på besøg.

De havde en plade chokolade med og Fodbold-Jul, som lige var udkommet. Ærgerligt du ikke var med i de sidste kampe, sagde Nico. Vi havde garanteret vundet turneringen, hvis du havde ligget i midtbanen og givet Finn nogle ordentlige bolde at arbejde med.

Verner er god nok, sagde Finn. Men han tør ikke rigtig gøre noget på egen hånd.

Jeg nikkede, enige med dem, sådan forholdt det sig

rent faktisk.

Starter du til indendørstræningen efter jul eller venter du lidt, sagde Nico.

Jeg starter ikke, sagde jeg. Jeg kommer aldrig nogensinde til at spille fodbold mere med det knæ.

Nico fumlede en cigaretpakke frem. Sven studerede billederne i Fodbold-Jul meget omhyggeligt. Finn stillede sig hen til vinduet og kiggede ud og sagde, det var en pæn udsigt, jeg havde.

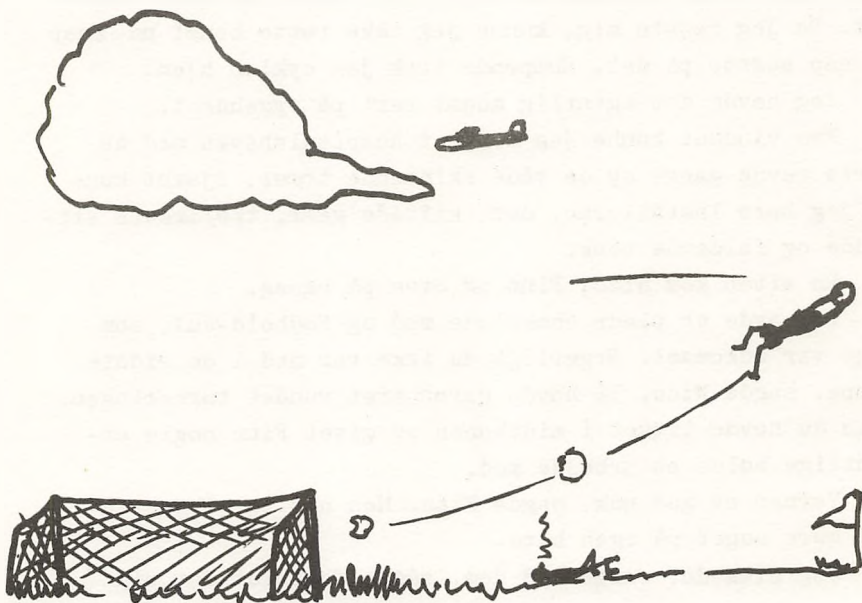
Lidt efter gik de.

Nico vendte sig om i døren, løftede armen og sagde: Hej med dig.

Jeg så dem ikke mere, men mange år senere lukkede jeg op for fjernsynet for at se Nico stå mål i en landskamp.

Han havde fået tættet hullerne, gallerispillet var lagt på hylden, men hans vandrette svæv efter bolde ude ved stolperne var stadig meget smukt.

Vagn Østergaard

ATS

"DET ER BEDRE
AT RAMME VED
SIDEN AF END
SLET IKKE AT
RAMME"

For en daglig læser af "Politiken" er ATS en selvfølge og det første, han læser. For andre kunne det muligvis dække over et bilmærke, en international organisation eller et nyt politisk parti. Man ved aldrig nu om dage med al denne ATP, USA, BMW o.s.v.

Således forholder det sig på ingen måde. ATS betyder "At tænke sig" og er titlen på "Politikens" nonsensrubrik, en højst blandet affære, der for eksempel reagerer på energikrisen ved stærkt at anbefale "Vor Læser" at anskaffe mørklægningsgardiner. Af og til bringer ATS en leder under titlen "Nu kan det være nok!" Da griber man gysende avisen, thi nu stander riget sandelig i våde. -

Jeg er så heldig personlig at kende den ellers så hemmelighedsfulde "gamle redacteur" og har stillet ham nedestående spørgsmål.

H. Høegh

HVORDAN BLIVER ATS TIL ?

Forleden ringede receptionsskranken vort Comptoir op og sagde, at der stod en herre dernede med en regning på to millioner kroner.

- Send ham op, sagde vi.

Lidt efter stod han i døren. To meter i højden, en god meter i drøjden og med en overdådigt svungen RAF-moustache samt håret samlet i en pisk i nakken.

- Skal det være i store eller små sedler?, spurgte Vi.

Det viste sig, at manden for en snes år siden havde lavet tegningen til en af ATS' gæstfrie havnepiger uden at få en brik for det, hvorefter han var udvandret til Amerika. Om de to ting har noget med hinanden at gøre, vi-

des ikke, men i mellemtiden er han i hvert fald blevet en højt estimeret tegner og børnebogsforfatter over there, - derfor regningen på de to millioner.

Nå, det viste sig gudskelov også, at vi har gået på samme kostskole i Birkerød om end hver for sig, og at Vi tilfældigvis havde en flaske whisky stående i skabet.

- Vand, spurgte vi.

- On the rocks, svarede han, og flasken skriver vi på regningen.

En sand gentleman kan kendes på, at han aldrig stiller en flaske på bordet uden straks at smide proppen i papirkurven. Vi viste os fra Vor bedste side den aften, så et par timer senere fløj manden til Stockholm for at prøve en bowler, han havde bestilt efter mål i et fornemt firma derovre. Hvorefter han zig-zaggede hjem til Staterne på begge sider af Atlanten.

Minus whiskyen skylder Vi ham stadig 19999920 kroner.

Med den afdragsordning glæder Vi os til at se ham igen.

Omtrent ved samme tid kørte vi i ATS en af disse sjælsrystende hjemstavnsromaner om Ane i Kæret og hendes utrættelige bejler, Andreas Post med fedtlæderstøvlerne. Det var dengang, Anes trepattede ged led af fremadskridende brystsyge, og det ivørigt ikke stod alt for godt til med termi-nerne ude i Kæret, så for en gangs skyld havde Andreas post let spil med den arme kone.

Siden har vi næsten hver dag modtaget lange, håndskrevne breve fra en anonym dame, der ikke synes om vor letfærdige måde at omgås så alvorlige sager som kjærligheden på. Tværtimod slutter brevene altid med detaljerede oplysninger om, at hendes verandadør til en hver tid står åben - om Den gamle Redacteurs vej tilfældigvis skulle falde forbi?

Vi har ad sære omveje fundet frem til damens navn.

Og til nummeret på hendes verandadør.

Går det an på dette sted at røbe, at damen er forhen-

værende - lærer?

Vi nåede dog aldrig at besøge den ihærdige læserinde, for i mellemtiden meldte en ny sig blandt de utallige, anonyme brevskrivere. En dame, som havde et og andet at sige ATS, men altid sluttede sine breve med, at når hun en dag blev millionær, ville hun invitere Bagsiden ud på en større middag.

Smukt af hende, syntes Vi, samtidig med at Vi glædede os over fremsynede chefredaktører, der altid har sørget for at møblere Vort Comptoir med en rummelig papirkurv.

En skønne dag lå der så en smuk, håndskrevet middagsinvitation til Bagsidens samlede stab. At det ville glæde frk. NN at se Os der og der den og den dato - og denne gang var brevet underskrevet med fuldt navn.

Vi måtte desværre afslå.

Dagen efter sendte damen os en flaske whisky.

Flere dage senere læste vi i et lokalt jysk blad, at frk. NN der fra byen netop havde arvet sin fars millionformue.

Så er det straks meget nemmere med den læser, der trofast og mindst een gang om ugen sender os et firelinjet digt, der tilfældigvis er velkomponeret, meningsfyldt og brandaktuelt. Egner sig blot ikke til Vort brug.

Nedenunder står der altid: Hermed et firelinjet digt. Derefter følger navnet og siden digterens fuldstændige adresse. Det er stue XX, afdeling YY, Sindssygehospitalet i Viborg.

Hvordan ATS ellers bliver til?

Tja, vi husker jo alle opskriften på, hvordan man lærer fransk: Hest hedder cheval - og sådan er det hele vejen igennem.

En aften i 1932 kom en af Politikens chefredaktører til en medarbejder og viste ham en nonsens-spalte fra en engelsk avis. Var det ikke noget for Dem at lave sådan en til bladet?, spurgte han.

Da medarbejderen kom hjem senere på natten, hoppede han i badekarret, stirrede hovedrystende på det engelske udklip og mumlede for sig selv: AT tænke sig, det netop skulle blive mig, der fik stukket den skøre idé ud....

Dermed var institutionen ATS grundlagt, og siden har det været sådan hele vejen igennem.

Sidste år fejrede ATS 40 års jubilæum. Blandt gæsterne var daværende statsminister J. O. Krag i spidsen for rubrikkens brogede skare af yndlingsofre, og til anledningen havde Niels Viggo Benzon, Musikkens B & W, skrevet en gribende komposition for klaver, mens Judy Gringer messede en prolog. Festen blev transmitteret af Danmarks Radio, der indledte med disse uforglemmelige ord:

- Kære lyttere. Vi har altid ment, at Den gl. Redacteur skriver som en brækket arm - men nu har han virkelig brækket den ...

Og det havde han. Aftenen i forvejen var han styrtet på hovedet ned ad 17 trappetrin. Værsgo, tre måneder i gips.

Til gengæld udsendte Tuborg 200.000 højskolebajere, hvor ATS-jubilæet stod omtalt på halsetiketten.

Nå, det var et sidespring. Spørgsmålet lød: Hvordan bliver ATS til?

Tja, det samme spørger vi os selv om hver dag, når rubrikken er lagt i seng. Men honorarprotokollerne viser, at der blandt bidragyderne er overlæger, professorer, civilingeniører i og uden for Københavns Kommune, medarbejdere ved Det kgl. Theater, lærere, vinduespuddere, journalister, skoleelever, husmødre, svenskere samt et utal andre, der alle har det til fælles, at de altid tager en virkelig god spøg alvorligt. Det hele, naturligvis, sat op i Den gl. Redactors regi og krydret med tegninger - hvoraf en stor del såmænd er lavet af en 12-års dreng, der samtidig er ekspert i de nordamerikanske indianeres historie.

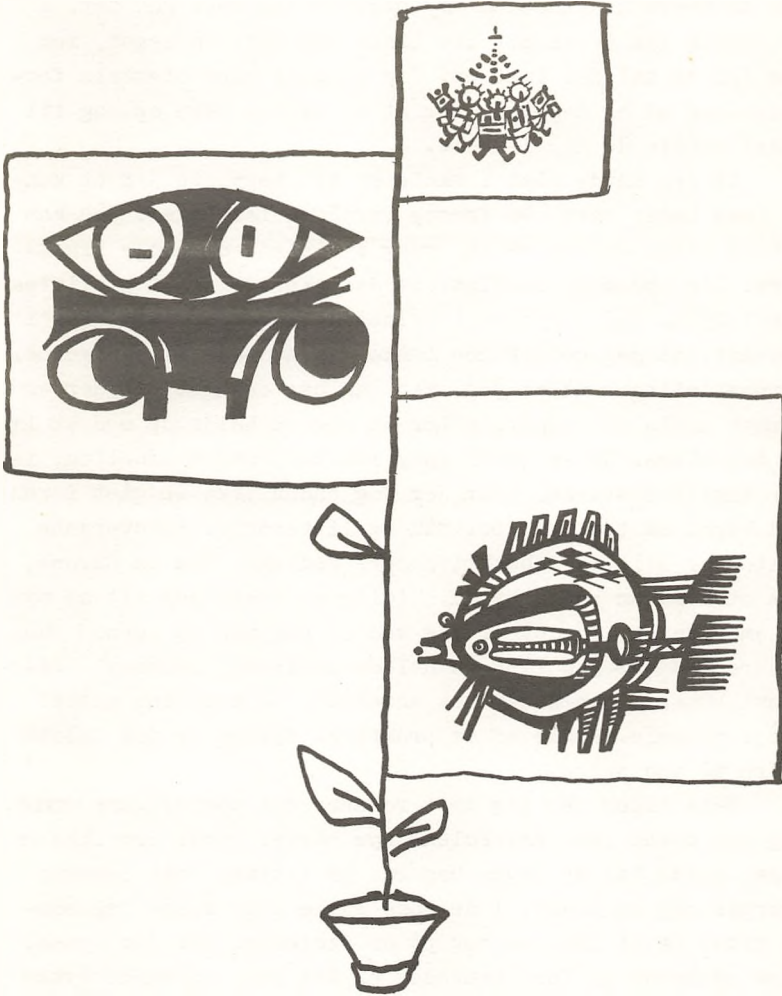
En del laver vi naturligvis selv.

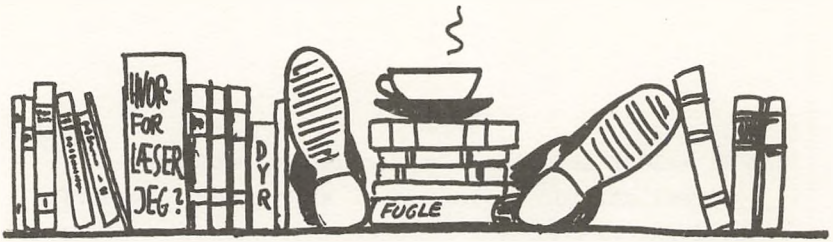
Resten - og det er det meste - havner i gulvarkivet,

som vi kalder det. Andre kalder det en papirkurv.

Mærkeligt, for resten, at vi aldrig hører noget fra Glamsbjerg.

Den gl. Redacteur

Jeg ved ikke, hvorfor andre mennesker læser, men jeg kan da prøve at finde ud af, hvorfor jeg selv gør det. I de første fem år af mit liv læste jeg ikke så meget, men jeg fik en hel del læst op. Jeg plagede mine stakkels forældre dag ud og dag ind, for at de skulle læse op, og til sidst sendte de mig i skole.

Da jeg havde gået i skole et år, begyndte jeg at kunne læse bøger selv. De første var Læse Let Bøger. Jeg kan særlig huske en bog om en dreng i Finland og nogle zigeunere. Jeg opdagede hurtigt, at der eksisterer et bibliotek her i byen. Jeg begyndte i børneafdelingen og satte mig i hovedet, at jeg godt kunne tænke mig at læse alle bøgerne. Børneafdelingen nåede jeg, men jeg har opdaget, at der er kommet nogle nye bøger, efter at jeg er holdt op med at læse den slags. Nu er jeg i gang med den voksne afdeling, især faglitteraturen, hvor jeg dog endnu ikke er gået i gang med bøger om teologi, politik og litteratur. En overgang læste jeg alle rejsebeskrivelser, undtagen dem om Europa, som stod på en anden hylde. Tidligere læste jeg alt om dyr og om naturen, og det er jeg ved at begynde på igen. I den senere tid har jeg læst en del om kaninavl, hønseavl, gåseavl, dueavl, kalkunavl og andehold, og bagefter prøvet det i praksis. Nogle af de praktiske forsøg er dog faldet bedre ud end andre.

Hele tiden har jeg læst romaner for spændingens skyld. Jeg har meget imod Friskolens nye borde, fordi der ikke er nogen hylde til at lægge bøgerne på i timen, når læreren spørger mig om noget. I de gode gamle dage kunne jeg somme tider nå at læse en bog på en skoledag. Når jeg synes, mine søskende er for larmende, er det rart at kunne dykke ned i en bog. Der er også en anden fordel ved bøger, for når jeg keder mig, kan jeg enten læse en bog for tidsfordriv eller læse om, hvad jeg kan gøre for at fordrive tiden.

Kirsten Brandt

Enkeltheder fra året, der gik.

Siden sidste årsskrift er der sket store ting på og med skolen. Her vil jeg blot søge at trække enkelte begivenheder frem af arbejdet på kostskolen, som nok er en del af vores hverdag, men alligevel afviger så meget, at de er med til at give året præg.

Forældrene har været på besøg på skolen i mange anledninger, og vi synes almindeligvis, at der er god tilslutning. Måske var vores skuffelse derfor stor, da vi i forbindelse med åbent hus, hvor der samtidig var delvis "levende" hobbyudstilling i salen, trods godt besøg i dagens løb, sad med en meget beskednen flok kostelevforældre om eftermiddagen. Vel, vi søgte og fandt flere forklaringer og vil bestrebe os på at gøre vort til at styrke denne del af skolearbejdet.

Forældre og pårørende mødte talstærkt frem ved den traditionelle skoleafslutning med uddeling af skole- og eksamensbeviser.

I dette skoleår har vi holdt et foreldrearrangement for kostelevernes forældre, og vi nød rigtig at have god plads. Den nye spisestue var fuld ved middagsmaden. Som et nyt indslag i arrangementet var der et møde mellem en gruppe elever, deres kontaktlærere og forældre, hvor man drøftede forskellige forhold, bl.a. regler for elevernes samvær og midler mod hærværk. En mor var så elskværdig ved det afsluttende kaffebord at udtrykke bl.a. forsamlingens tilfredshed med hele arrangementet, og vi har glædet os over at få bekræftet vort eget indtryk.

Week-enderne har været tilrettelagt som en slags tretrins raket med hjemrejse hver tredie week-end og forskellige arrangementer de andre to. Helt specielt har hytte-week-enderne formet sig, når man drog af sammen med et par lærerfamilier, velforsynede med mad fra køkkenet, soveposer

og udendørs tøj, og der kunne så opleves fællesskab på en anden måde - uden køkkenpersonale, pedel eller TV, samtidig med en ny natur at udforske.

Fester i gammeldags forstand har vi stort set ikke oplevet, men ofte har der været arrangeret diskotek el. lign. på fredage eller lørdage som indslag i week-end arrangementer. Det mest festlige ved disse aftener har nok været at flytte rundt til de forskellige lokaler på skolen, f.eks. Gyfas kælder eller opholdsstuen på 2. sal. En anden gang var man trukket i selskabstøjet for at spise grill-mad i Gyfas opholdsstue.

Den 3. marts havde vi et stort karneval også for tidligere elever og dagelever. Sidst på skoleåret havde vi besøg af elever fra Sdr. Nørå Efterskole en week-end. Der var traveture, sportsaktiviteter i hallen og dans om aftenen.

I udendørs sæsonen deltog vore drenge i en fodboldturnering for de fynske efterskoler, hvor de trænede vældigt og hjalp hinanden med at få det bedst mulige spil frem.

Det nye elevhold har i en week-end haft besøg af elever fra Nr. Broby Efterskole, så vi bruger stadig de ideer, der har vist sig gode i det foregående år.

Der er sket mange ændringer i arbejdsforholdene for os alle med den nye bygning på Krengerupvej. For vores familie har det bl.a. betydet, at vi er flyttet helt på Mosegård for i år, og jeg har lagt skolearbejdet på hylden og er blevet "hjemmeløbende" husmor med skolesøgende børn og en mand, jeg kun ser om aftenen - en gang imellem.

Der er mange ting omkring os, der ændrer sig netop i disse dage. Det er spændende, hvad der sker i løbet af det næste år. -

Glædelig jul og godt nytår

Gunhild Berg Olsen

DEN GAMLE AFDELING PÅ SKOLEVEJ

November 1973

Det er novemberrusk, regn og slud. De kønne efterårsblade er kommet ned i løbet af et par dage, og jeg skal summe det forløbne år op. Jeg blader i min kalender. Jeg finder dén eller dén begivenhed - dette eller hint arrangement. Men når jeg ser tilbage, stråler ingen af dem som stjerner over hverdagen, - snarere som en del af den - noget der på en eller anden måde danner en enhed.

Der har været åbent hus, 2 gange lørdagsundervisning, skemafrø arbejdsdage, konsultationer, klasseforældremøder og meget andet.

For et par år siden fandt en klasse sammen med dens lærere på at lave en fælles hyggeaften for elever, forældre og lærere. Denne gode ide har andre genopfundet, og i år har vi allerede haft flere af den slags hyggekomser. Børnene glæder sig helt utroligt til at skulle ud sammen med deres forældre, og også over at skulle af sted uden eventuelle søskende. Forældrene har også reageret meget positivt på disse møder. Vi har danset, leget, læst og lyttet sammen.

Også i realafdelingen har man i stedet for bare at sende en karakterbog hjem afholdt konsultationer, hvor både elev og forældre mødtes med lærerne.

Ud over de fællesarrangementer mellem elever, forældre og lærere har lærerne holdt mange møder på grund af udflytningen af Efterskolen til de nye bygninger på Krengerupvej. Flere af os har undervist i både børne- real- og efterskoleafdelingen. Dette ville være særdeles upraktisk med den store afstand, der nu blev. Det indebar, at vi måtte vælge, hvilken afdeling vi fremover ønskede at virke i: børne- og realafdeling eller Efterskolen. For mange var valget let, for andre sværere, og enkelte måtte af hensyn til eleverne påtage sig at fare frem og til-

bage i en overgangsperiode. Berg havde intet valg, han fulgte Efterskolen, og bestyrelsen ansatte Lis Brandt som daglig leder på "den gamle afdeling", hvor Erling og jeg også valgte at blive.

Det er således også Lis Brandt, der står for morgensangen, d.v.s. en salme og fadervor. Bagefter synger vi i år endnu en sang, som eleverne selv har valgt. Hver klasse har 1 uge, og I kan tro, vi kommer hele vejen rundt - lige fra Peter Edderkop til Tordenskjold, Internationale og Dronning Dagnar, der lå syg (27 vers). Noget gange er der virkelig "sus" over det, og man glæder sig til næste gang, man skal bestemme, for nogle sange er så gode; "dem vil vi osse ha'".

Nyt er også fritidsklubben og legestue hver tirsdag eftermiddag. .. Og så har vi fået en bus - rød naturligvis - til at transportere elever til den dejlige gymnastiksal på den ny afdeling, kostelever til spisning og børn fra oplandet til og fra skole.

Der har været masser af valnødder i år, og de sædvanlige metoder har været taget i brug for at få fat på dem. "Man" har også overtalt lærerne til at holde lidt før ringetid for at komme først ned og samle.

I skolegården er der malet streger, der afgrænser fodboldspillet, som tilsyneladende aldrig går af mode. I efter sommeren har der været en regulær epedemi med glansbilleder blandt drenge og piger. Man skal helt tilbage til min barndom (ca. i stenalderen) for at finde noget lignende. For tiden er der en dille med hjemmelavede påklædningsdukker. Og så er der jo "Nu-billeder", "pepsi-kapsler" og andet lommeuld, der handles med. Det er skønt at se al den travlhed. -

- Men - det bedste er, når man er sammen med sin klasse, arbejder, lærer tabel, møjsommeligt finder ud af at $\frac{3}{3}$ er hele enheden, at vulkaner og geysere faktisk er det samme, at Klaus skal til Italien, at Lises storebror er i USA, og at

én siger, at det er rart at se mig igen, da jeg har været
syg et par dage.

Mange hilsner
Meta Lo Kristensen

9.r^s lejrskole ved Vester Anflod.

Den 29/10 ankom 9/r til Vester-Anflod, en ombygget og moderniseret marskgård nær Rudbøl. Dagen efter ankomsten var vi ude på en travetur i marsken, som klassen fandt vældig morsom, og mærkeligt nok kom de fleste tørskoede hjem. De følgende dage var vi på forskellige busture rundt i Sønderjylland og Tyskland, hvor vi bl.a.så Trøjborg slotsruin, Løgumkloster og forskellige sluser og lignende.

Aftenerne blev tilbragt på hyggeligste vis med opgaveløsning, rottefangst og ture til grænsen. Under busturene var der lejlighed til indkøb og sightseeing, og der var også lejlighed til at se det kendte Emil Nolde museum.

Vi boede sammen med en sjællandsk skole. Lejrskolen var godt indrettet med en hyggelig opholdsstue og værtsfolkene var flinke og hyggelige. Den sidste aften holdt vi en fest sammen med den sjællandske skole, som dog ikke var nogen større succes.

Den 2/11 tog vi hjem med mindet om en festlig lejrskole som klassen fandt vældig morsom og yderst interessant.

TH LA

NOTER:

Alt hvad vi i sidste årsskrift fortalte om byggeriet og undervisningen kører nu. Centralbygningen og de 4 elevhuse blev taget i brug midt i august og de sidste huse i oktober.

Det er dejligt med nye bygninger, og jeg tror, jeg tør sige, at alle vi, der har vores daglige arbejde herude, nyder det i fulde drag. Et skår i glæden er den energikrise, der har ramt os alle, men især for skolen giver det vanskeligheder. For det første bliver energien betydeligt dyrere, og det belaster skolens budget; for det andet kører vi med så lave temperaturer, for at få det til at løbe rundt, at det er på grænsen af det ansvarlige. Vi håber, det kun bliver en kortere periode, vi skal køre med disse problemer, men helt sikkert er det, at den selvfølgelighed, hvormed vi har betraget disse ting, er afløst af eftertanke og vil sikkert betyde, at vi i fremtiden tænker noget anderledes.

Med hensyn til personer er der ikke sket ret meget. Min kone er blevet hjemmeløbende husmor, og vi er flyttet til Mosegård. Kongstad er vendt tilbage til skolen, hvilket vi naturligvis glæder os over. I stedet for Gunhild er ansat lærer Poul Svendsen, som nogen af jer sikkert kender, han var på græs fra seminariet for ca. 5 år siden. Han og hans kone bor i huset på Skolevej, hvor vi boede. Også her skal der lyde en velkomst til dem, og jeg håber, de bliver glade for skolen, det omvendte er jeg sikker på.

Thunbergs er ligesom vi andre flyttet på landet og bor på gården i Springenbjerg.

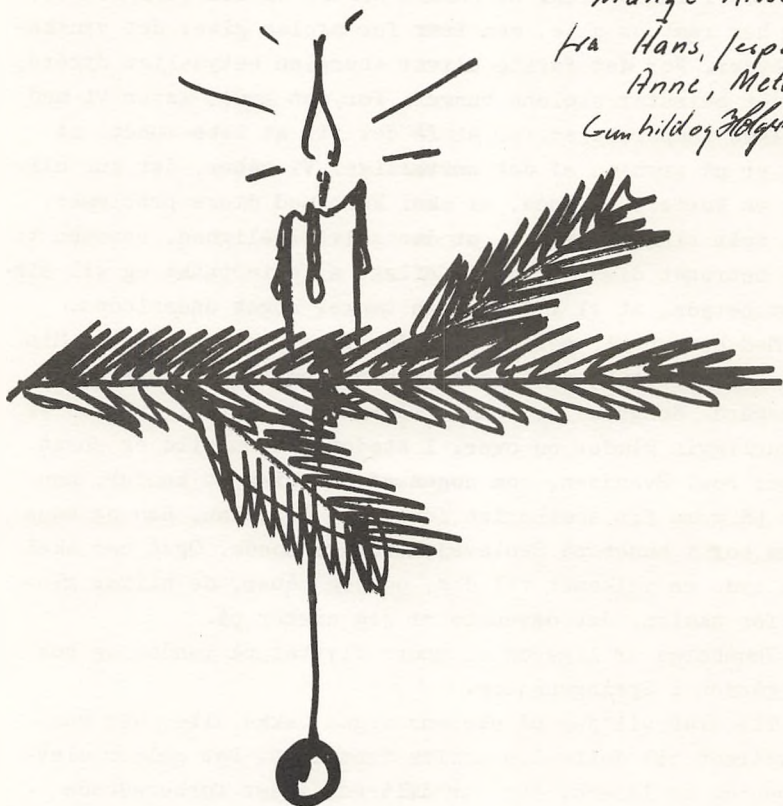
Til slut vil jeg på skolens vegne takke alle, der har medvirket til dette årsskrifts fremkomst. Det gælder elevforening og lærere, der har deltaget i det forberedende arbejde, og de der har skrevet artikler. Mest takker vi

fru Bech, for det store ekstra arbejde, det har været med
at redigere og skrive det hele på maskine.

Holger Berg

Alle gamle elever og venner af skolen sendes de bedste
ønsker om en glædelig jul og et godt lykkebringende nytår.

Mange hilsener
fra Hans, Jesper,
Anne, Mette
Gunhild og Holger Berg.

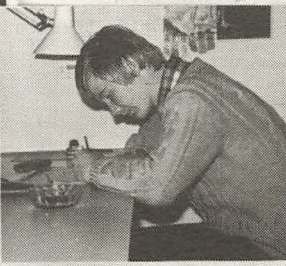
SKOLENS BESTYRELSE

Peder Flemløse (formand)
Marie Dahlgaard (næstformand)
Aksel Banke (sekretær)
Ejner Rasmussen
Emil Høbye
Mogens Clemmensen
C. E. Juul Kristensen

Alle ansatte på skolen sender en hjertelig hilsen med ønsket om en glædelig jul.

Marie Espensen	Erna og N. J. Mortensen
Mary og Evald Jacobsen	Lis og Arne Kristiansen
Grethe Jensen	Viggo Winther Jensen
Jette Møller	Inger og Per Thunberg
Kirsten Biehl	Lis og Gunner Brandt
Annlise og Bent Bille	Meta og Erling Kristensen
Else Ebbesen	Bent Møller-Christensen
Else Frimodt Christensen	Poul Riis Svendsen
Else Lange	Jenly Bech
Hans Skovgaard	Magda og John Andersen
Johan T. Kongstad	

Gunhild og Holger Berg Olsen

meddelelser

E fra elevforeningen

FRA ELEVFORENINGENS *BESTYRELSE*

I følge elevforeningens nye lov skal der jo hvert år vælges mindst to fra skolens sidst afgåede årgang til elevforeningens bestyrelse. På generalforsamlingen i september blev Torben Larsen og Bjarne Nürnberg (begge årgang 73) valgt. Gunhild Berg Olsen blev genvalgt. Gunnar Henriksen og Carsten Franck gik ud af bestyrelsen. Vi siger dem tak for det arbejde, de har gjort for foreningen.

På den nye bestyrelses første møde blev Kurt Hansen valgt til formand og Disa Lund til næstformand.

I det forløbne år har bestyrelsen specielt drøftet elevmøder. Resultatet af disse drøftelser kan ses af nedenstående.

NY FORM FOR ELEVMØDER?

Elevforeningens bestyrelse har flere gange i år drøftet, om den tid, hvor folk har lyst til at tage til elevmøde på Glamsbjerg Efterskole, er forbi, eller det blot er den form, vore elevmøder har, som ikke interesserer skolens gamle elever. Vi spurgte de få fremmødte gamle elever på elevmødet i september, og der kom flere forslag til forbedring af elevmøderne. Et af forslagene gik ud på at holde elevmødet uden deltagelse af nuværende elever. Det forslag ville både skolens lærerkollegie og elevforeningens bestyrelse gerne gå ind på. Så næste år skal elevmødet foregå lørdag den 10. august. Vi sender ingen indbydelser ud, så noter datoen nu!

Hvis der er nogen, der gerne vil gøre noget for at samle sin gamle årgang, kan man henvende sig på skolens kontor, hvor man kan få udleveret indbydelser.

Programmet for elevmødet er ikke fastlagt endnu, men der vil blive arrangeret en eller anden form for underholdning både eftermiddag og aften. Som sædvanlig kan

der købes eftermiddagskaffe og aftensmad på skolen. I stedet for at skaffe dyrt orkester har vi valgt at lave diskotek, der kan levere både hygge- og dansemusik.

Hvis du er interesseret i, at skolen fortsat skal arrangere elevmøder, så mød op lørdag den 10. august 1974.

Disa Lund

HUSKEKALENDER FOR ELEVFORENINGEN

- 1/2 74 Sidste frist for indbetaling af kontingent
- 2/3 74 Karneval - Diskotek
- 17/5 74 Elevforeningens bestyrelse holder møde i Glamsbjerg
- 10/8 74 Elevmøde
- 1/11 74 Sidste frist for indlevering af hilsner til årsskriftet.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Kurt Hansen, Fåborgvej 18, 5620 Glamsbjerg (formand)
Disa Lund, Teknisk skole, 5572 Tommerup (næstformand)
Gunhild Berg Olsen, Byvejen 72, 5620 Glamsbjerg
Ole Hansen, Mejsevænget 8, 5560 Årup
Margit Nielsen, Skolevej 7, Arnum, 6510 Gram
Torben Stig Larsen, Mindelundsvej 10, 5310 Seden
Bjarne Nyrnberg, Mosegård, Mellemballe, 5620 Glamsbjerg

Foreningens kasserer er:

E. Jacobsen, Skolevej, 5620 Glamsbjerg

Breve og meddelelser om adresseændringer bedes sendt til:

Elevforeningen
Glamsbjerg Fri- og Efterskole
5620 Glamsbjerg

Betaling af årsskriftet sker ved indbetaling på vedlagte girokort snarest. De 10 kr. dækker også kontingent til Elevforeningen. Ønsker man ikke at være medlem, bedes årsskriftet returneret. Evt. udmeldelse af foreningen bedes bemærket på bagsiden af girokortet.

OM ELEVMØDER

Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Siden sidst i forrige århundrede har dette navn (eller dele af det) siddet i baghovedet på unge mennesker, der har haft tilknytning til skolen i kortere eller længere tid. Som her har fundet et pålideligt springbræt at sætte af på - et grundlag til et videre livsforløb. Børn - unge - voksne - alle kategorier af elever, har skolen kunnet rumme. Mange forskellige mennesker.

Mennesker med forskellige forudsætninger, med forskellige mål. - Mennesker fra vidt forskellige miljøer.

Mennesker, der skilles, og som går i vidt forskellige retninger.

En ting har de fælles: Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Og med denne fælles baggrund som motivation virker elevforeningen, der har sat sig som formål "at bevare forbindelsen mellem gamle elever og mellem disse og skolen."

Årsskrift og elevmøder er de aktiviteter, der skal tjene disse formål.

Det er nok ønsketænkning at tro på anden forbindelse mellem elever, end mellem gamle klassekammerater.

Men det må være et særdeles relevant mål at bevare forbindelsen mellem gamle elever og skolen. Skolen med alle dens mennesker, lærere og nuværende elever, de mennesker der præger skolen netop nu. Men i høj grad også de mennesker, der prægede.

Det er for mig væsentligt, at skolen markerer sig i mødet med gamle elever. Skolen er jo ikke bare bygninger (gamle eller nye), men i langt højere grad de personer, man fylder i den. Hvem er I? Hvad vil I? Og hvad bruger I skolen til nu?? Det er skolen, Glamsbjerg Fri- og Efter, vi er fælles om. Det er den, der er midtpunkt. Det er den vi vil møde. Vi føler os stadig som en del af den.

Der er foreslået kendte personer udefra til at indlede ved møderne. Om hvad?

Almene emner kan man mødes om over alt. Få belyst mange andre steder.

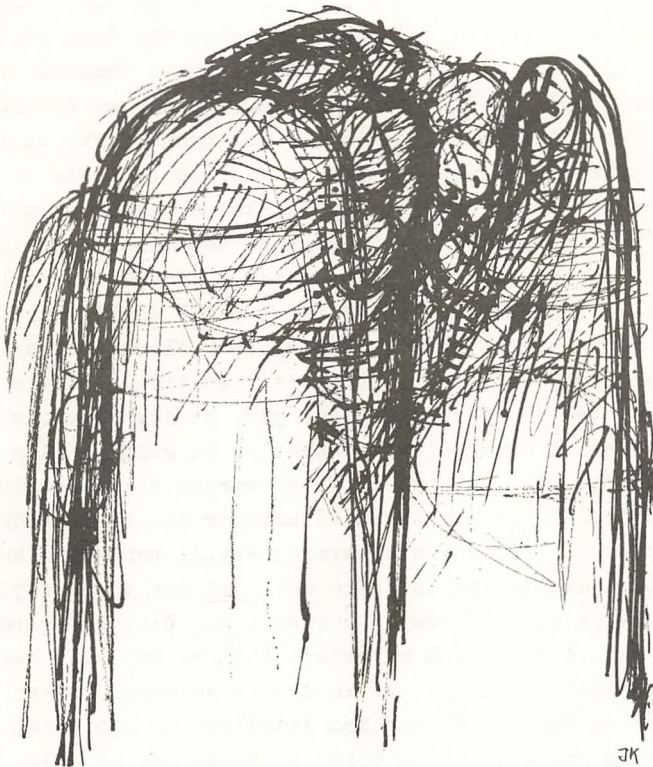
Sin gamle skole kan man kun mødes om - på skolen.

Lad ikke det hele drukne i hyggenyggedans - men lad hyggen være et element i vi gamle elevers møde med hinanden og med SKOLEN!!!

H.C. Jensen kursist 66-68.

Hammersvej 13

Bramdrupdam

LÆRERENS GENSYN MED EN GAMMEL ELEV

Et sådant begreb er det nok uhyre svært at give en definition, der dækker. Det er bl.a. et spørgsmål om følelser, og følelser lader sig ikke samle op og sortere efter størrelse og udseende, man kan måske bedre sammenligne med det, der bliver tilbage, når man har tabt en dåse maling på asfalten og forsøgt at samle så meget som muligt op igen. Resterne er ikke noget i sig selv, men rummer dog minder om uheldet med malingen, om malingens farve, og danner måske oven i købet et eller andet abstrakt mønster, der sætter fantasien i sving.

Nu skal I ikke tro, at I som gamle elever skal sammenlignes med maling, nej da! Det, der faldt mig ind, var kun, at den erindring, vi har om jer, måske kunne sammenlignes med sådan en plet maling på asfalten. Den bleges efterhånden, og før eller siden, alt efter malingens farve og kvalitet, vaskes og slides den væk af vejrliget. I har jo også, i den tid I har opholdt jer på skolen, gjort et mere eller mindre uudsletteligt indtryk på os. Vi erindrer måske jer i ganske bestemte situationer, siddende på en bestemt plads i klasseværelset eller i andre daglige situationer. Nogle situationer kan selv efter flere års forløb genskabes tydeligt for os, når vi ser en tidligere elev.

Det er vel en af de ting, der gør, at jeg f.eks. glæder mig over at gamle elever dukker op en gang imellem og siger "daw", enten det nu er til elevmødet eller ved andre lejligheder. Nu har jeg ingen illusioner om, at I vender tilbage for min eller andre læreres skyld, men måske burde man opfordre jer til at gøre det også for vores skyld, vi er faktisk interesseret, hvordan I har det, og hvordan det går jer. I har altså efterladt lidt af jer selv her (malerpletten??) som gør, at vi stadig er interesseret i jeres liv og færden. Så kan man diskutere om det er en ren menneskelig nysgerrighed, eller vi måske har et lille for-

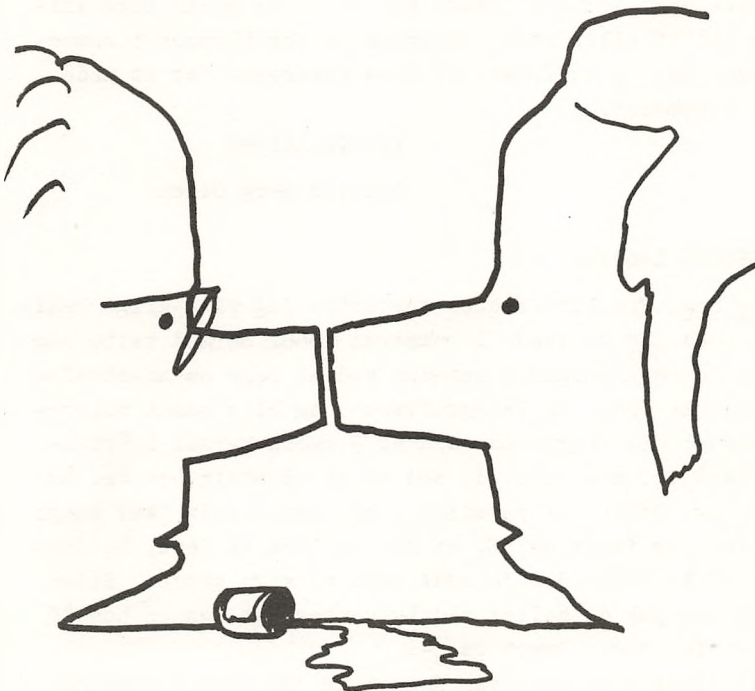
fængeligt håb om, at det, vi har bibragt jer, virkelig skulle betyde, at vi har en lille, meget beskeden andel i, hvordan jeres fremtid har mulighed for at forme sig.

Husk, næste gang I kommer for at træffe venner og bekendte, at vi vil være glade for at tælles blandt disse. Og undskyld så, at f. eks. min hjerne ikke altid vil registrere jeres navn med det samme; det kan I da råde bod på ved selv at nævne det - og husk på, at vore hjerner jo efterhånden ikke hører med til de mest moderne EDBmaskiner.

Tak for tålmodighed, overbærenhed og resignation.

Mange hilsner

E. Jacobsen

10 ÅRS JUBILARER SOMMEREN 1974

10-års jubilarer har igen i år fået en særlig opfordring til at skrive i årsskriftet. Vi har kunnet glæde os over at modtage en del lange breve og viderebringer dem her i stort set uændret form.

Vi håber, mange andre end brevskriverne har glæde af dem. Mange flere kunne jo have skrevet og derved givet denne rubrik øget indhold. Måske kan én eller anden tage initiativ til et eller andet arrangement for klassen i sommerens løb, der synes f.eks. at være interesse for at møde op til elevmødet.

Venlig hilsen

Gunhild Berg Olsen

EFTERSKOLEN 1963/64

Henning Boe: Fra Efterskolen fortsatte jeg på 2-årigt realkursus, som jeg sluttede i sommeren 1966. Hermed satte jeg punktum for min sorgløse barndom ved at søge om ansættelse i Det danske Post- og Telegrafvæsen, og blev ansat allerede i august 66, begyndende med et 5 ugers kursus i København. Mand!!!, man startede med at få udbetalt 500 kr. den første dag. Dette var paradisis!, men det varede ikke mange dage, før jeg fandt ud af, at det er dyrt at leve. De foregående 17 år havde jeg jo nydt godt af mors gryder. Siden den dag har jeg da heller aldrig syntes, at lønnen hos "P & T" var for stor, tvært om. -

Nå, efter København var jeg et år som elev i Årup og et år i Kolding, for atter at befinde mig i København i 69, hvor jeg gik på kursus de første tre måneder og sluttede med P & T's fagprøve samme år. Herfra gik jeg fra postsi-

den over til telesiden, en uddannelse der varede 2 år og blev afsluttet i 71. Samme år blev jeg ansat som assistent, hvilken titel jeg må bære rundt på nogle år endnu, indtil jeg har bestået fagprøve 2, som jeg skal starte på næste år. Jeg er nu ansat ved 1. ingeniørdistrikt på et laboratorium ikke langt fra min bopæl. Jeg er stadig ikke gift, men heller ikke alene.

Adr.: Heimdalsgade 7 st., 2200 København N

Alice Hansen: "Hej, gamle elever". Hermed en hilsen til lærere og elever, der var tilknyttet efterskoleholdet 64. Tænk er det virkelig lo år siden, vi forlod skolen. Ja, der har jo været mange indholdsrige år, efter vi forlod skolen; men for at gøre det kort, har jeg hovedsagelig gået den huslige vej. I året 1970 blev jeg gift med rør lægger Vagn Pedersen, og vi har en datter Pia på $3\frac{1}{2}$ år. Vi er lige blevet færdige med vort hus og er flyttet ind. Jeg vil håbe, vi får nogle kendte ansigter at se til elevmødet.

Adr.: Vestergade 67, 5560 Årup.

Ove Hansen: Efter efterskoleopholdet, som jo sluttede 1. maj 64, kom jeg i lære som kommis i Ebberup Brugs. Det tog knap $3\frac{1}{2}$ at få den uddannelse. Da jeg havde fået den, satte jeg mig på skolebænken igen. Denne gang gjaldt det "Andelsskolen". En teoretisk uddannelse inden for mit fag. Det skete i Middelfart og varede fra januar - juni 1969. Herefter blev jeg indkaldt til militæret. Det tog 2 år for mig at få afviklet det. Da jeg havde det overstået, fik jeg en stilling som 1. kommis i Bredballe Brugs. Her er jeg endnu, men jeg har netop i disse dage fået en stilling som 1. disponent i et nyt supermarked i det nordlige Kolding. Her skal jeg tiltræde 15. november.

For tre år siden blev jeg gift, og vi har en dreng på $1\frac{1}{2}$ år. Vi bor i Bredballe og adr. er: Strandgårdsvej 12, Bredballe, 7100 Vejle.

Hanne Grethe Larsen: har arbejdet både i forretning, i huset og på fabrik, og passet børn på institution. Vanskeligheder på grund af sukkersyge har vist sig ved jævnlige indlæggelser til regulering af medicin og skifteholdsarbejdes uforenelighed med fast levevis. Gift i febr. 71. Er holdt op med at arbejde og passer hund og hus.
Adr.: Hanne Holm, Krengerupvej 59, Femtning, 5633 Knarreborg.

Inger Nielsen: Da jeg var færdig med Efterskolen, kom jeg i realklassen i Odense Friskole, men gik ud efter 2.real, derefter var jeg på et vaskeri til jeg blev gift i december 1967. I 1968 fik jeg min første datter, og datter nr. 2 blev 1 år her i oktober. Om jeg igen skal have fast arbejde er nok tvivlsomt, i hvertfald de første par år.
Adr.: Inger Olsen, Kløvervej 71, 5750 Ringe.

Jens Anders Pedersen: Efter at Efterskolen var sluttet, kom jeg i lære som blikkenslager og blev der i 4½ år. Derefter blev jeg indkaldt til militærtjeneste. Under rekruttiden mødte jeg Ove Hansen, som var indkaldt samtidig, men i et andet kompagni. Efter endt militærtjeneste har jeg arbejdet som blikkenslager. Jeg er ugift. Jeg håber, jeg får tid til at komme til elevmødet. Det bliver måske svært, da jeg er begyndt at køre bilorienteringsløb m.m. Mange hilsner til kammerater og lærere fra dengang.
Adr.: Frederikssundsvej 37, 3650 Ølstykke.

Jytte Rasmussen: Allerførst vil jeg begynde med at fortælle at efter at være gået ud af skolen, kom jeg i huset, og har været det lige indtil jeg kom på husholdningsskole i 1969 på Langeland. Derefter kom jeg på Båring Højskole, men kunne ikke tåle at være der på grund af dårlig ryg. Så kom jeg tilbage til min gamle plads på Køng højskole i køkkenet. Derfra kom jeg i huset i Norge hos en skibsred-

derfamilie, nogle meget søde mennesker, der havde 3 børn, og derfra hvor jeg boede, havde jeg kun 5 min. gang til "Holmenkollenhoppet", og har oplevet et internationalt ski-hopstævne. Jeg har naturligvis selv oplevet at stå på ski, det er sjovt, men svært. Da jeg kom hjem fra Norge, kom jeg på Fengers Konservesfabrik, der var jeg så lige knap et år, og til sidst kom jeg på ostefabrikken, så holdt jeg selv op på grund af, at jeg stod for en operation i lænden for anden gang. Da jeg var kommet mig nogenlunde efter denne, gik der 5 mdr., så måtte jeg afsted igen for 3. gang. Denne gang gik der så 5 uger, inden jeg kom hjem igen. I maj 1973 blev jeg gift og er nu landmandskone og har et stort hus at holde samt hund og en kat, og i morgen skal jeg ud at hente en hundehvalp mere. Jeg har fortsat kontakt med Hanne Margrethe Jensen, som er blevet gift og er børnehaveklasseleder i Billund.

adr.: Jytte Lykke Rasmussen, Pindsende 4, Barløse, 5634 Sandager.

Bodil Brændholt Rasmussen: Efter at jeg forlod skolen, fik jeg plads i huset hos en familie med 3 små børn. Derefter forsøgte jeg mig på kontor, men det var ikke lige sagen. Så blev det igen hus og børn, derefter 8 mdr. som aupair pige i Oxford, så på Rødning Højskole. Efter en tid som forpraktikant kom jeg ind på børneforsorgsseminariet i Jægerspris, og efter at have fungeret i 2 år på et børnehjem i Lyngby-Tårnbæk kommune, er jeg nu hjemmearbejdende husmor med en dejlig datter på 1 år, mand og 2 børn i dagpleje. Vi bor i et mindre hus med en ret stor have i Allerød. En lille ejendom er især min mands ønske, men om det nogen sinde når at blive til noget, ved jeg ikke. Især i Nord-sjælland er det svært at finde noget til en rimelig pris. Skulle nogen komme forbi, er I meget velkomne til at komme indenfor. Jeg har faktisk ingen af de andre set, siden jeg rejste fra skolen. Mange venlige hilsner også til lærerne. Bodil B. Hansen, Duevej 6, 3450 Allerød.

Jesper Sønderby Simonsen: Fra Jespers far har vi fået et langt brev, hvor han bl.a. fortæller: "Først havde han en stilling som piccolo på hotel "Mercur", og kom så i lære samme sted, men opgav dette nogle måneder senere. Fik så læreplads i faderens isenkramforretning og tog handelsmedhjælpereksamen og gik på flere aften-kurser, især til tysk og engelsk. Efter udstået læretid fik han et 7 mdrs. ophold på Herning Højskole. Så fik han ansættelse i en isenkrambutik i Opladen i Tyskland, hvor han var i ca. 6 mdr., hvorefter han flyttede til Leverkusen til et større firma, hvor han i 2 år udviklede sine sprogkundskaber og faglige viden. I februar 71 rejste han med et engelsk skib til Sydney i Australien, hvor han havde fået en stilling i et en gros firma indenfor sin branche. Efter hans breve at dømme er han meget glad, både for sit job og for landet. Arbejdet og klimaet passer ham godt, og han føler sig godt tilpas blandt de mennesker, han omgås. Det ser derfor ikke ud til, at han vender hjem igen. For tiden er han ved at købe sig en villa med 2 lejligheder, hvoraf han vil udleje den ene. Han er ikke gift eller forlovet endnu".

REALISTER 1964

Margrethe Bjerg: Jeg har siden september 1964 været ansat på Glamsbjerg kommunkontor, hvor jeg har fået en alsidig uddannelse og nu arbejder i den sociale forvaltning. Jeg blev gift i august 69. Vi har ingen børn.

Adr.: Margrethe Hansen, Harevej 11, 5620 Glamsbjerg

Else Bjerg: Efter eksamen tog jeg matematisk studentereksamen på Vestfyns Gymnasium i 1967. Dernæst var jeg i huset i Oslo til sommeren 1968 og assistent på et børnehjem i Bramminge til september 69. Da begyndte jeg på HA-studier på Handelshøjskolen i Århus og afsluttede det sommeren 72. Siden januar 73 har jeg været ansat i budgetafdelingen på

Ålborg Værft. Iøvrigt kan tilføjes, at jeg hverken er forlovet eller gift.

De bedste hilsner og forhåbentlig på gensyn i Glamsbjerg til 10-års jubilæum næste sommer til 64-årgangen og lærere. Adr.: Bygholmen 5, 9000 Ålborg.

Betzy Hansen: Det første år efter jeg forlod skolen, var jeg i huset i Korup ved Odense. I 1965 begyndte jeg i lære i en boghandel i Odense. Da jeg efter 3 år var udlært, rejste jeg til Århus, og efter $\frac{1}{2}$ år som udlært skiftede jeg branche og blev ansat som kontorassistent i et jern- og stålfirma i Brabrand, hvor jeg stadig er på 5. år. Jeg kan tilføje, at jeg ikke har børn og heller ikke er gift eller forlovet. Jeg håber, at der møder nogle af årgang 64 op til elevmødet til næste sommer.

Adr.: Silkeborgvej 750, 8220 Brabrand.

Jørgen O. Bjerregaard: Jeg blev færdig på Glamsbjerg Fri- og Efterskole i sommeren 1964. Efter afsluttet eksamen rejste jeg til København, hvor jeg fik arbejde i administrationen ved Københavns Telefon Aktieselskab. Samtidig med at jeg arbejdede ved Telefonselskabet, gik jeg på Københavns Studenterkursus, hvor jeg efter to år tog en efter omstændighederne pæn nysproglig studentereksamen. Jeg begyndte derefter dels på Handelshøjskolen, dels på Københavns Universitet, idet jeg ikke vidste helt klart, om jeg ville læse til jura eller HD. Efter 1 års forløb blev jeg enig med mig selv om, at jeg hverken ville læse HD eller jura - jeg brød mig ikke om miljøet - og nåede kun at tage filosofikum. Jeg fandt ud af, at jeg hellere ville arbejde men mennesker og meldte mig derfor ind på Københavns dag- og aftenseminarium i Skovlunde, hvor jeg tog lærereksamen samtidig med, at jeg underviste på Ellegårdsskolen i Ballerup. Jeg blev færdig med lærereksamen sidste sommer og har siden undervist på ovennævnte skole, da jeg allere-

de havde fast skema. I år er jeg startet på Universitetet igen, men denne gang vil jeg læse historie. Forelæsningerne ligger således, at jeg er i stand til at passe mit lærerjob. Samtidig har jeg "giftet" mig, d.v.s., vi lever på polsk og har gjort det i snart 8 år. Vi har en dreng på 7 år, som hedder Thomas. Hilsen til alle.
Adr.: Baltorpvej 227 6. tv., 2750 Ballerup.

Niels Holger Jacobsen: Efter eksamen i Glamsbjerg tilbragte jeg de næste to år på Høng Studenterkursus og fik i 1966 matematisk studentereksamen. Efter et kort forsøg som stud. polyt. aftjente jeg min værnepligt ved Infanteriet i Fredericia i tiden 1/11-66 til 1/11-68, de sidste 10 måneder som sergent. Efter afsluttet militærtjeneste blev jeg ansat i revisionsfirmaet C. Jespersen i København, hvor jeg fortsat arbejder. I 1969 påbegyndte jeg HD-studiet i regnskabsvæsen ved Handelshøjskolen i København og fik min eksamen her i sommer. I dette efterår har jeg påbegyndt studiet til statsautoriseret revisor. Jeg blev gift i sommeren 1970 med Birthe, som jeg traf på Høng Studenterkursus.

Adr.: Topperne 16 st., 2620 Albertslund.

Marianne Hildebrandt Jensen: Efter eksamen i 1964 tog jeg et år i huset for at finde ud af, hvad jeg ville. Det blev til en to-årig uddannelse til teknisk assistent med hovedvægten lagt på produktionsteknik. Straks efter bestået eksamen fik jeg ansættelse på en damekonfektionsfabrik (Moresco-Elbi). Firmaet betalte et 7 ugers kursus i arbejdsstudier, hvilket gav lov og kvalifikationer til at færdes på systuerne med stopure o. lign. ubehagelige ting. Efter 4 år som arbejdsstudietekniker sprang jeg fra og påbegyndte nysproglig linie på Fyns Studenterkursus, hvor jeg var færdig i sommer. Første september startede jeg så på universitetet i Odense, hvor jeg læser spansk. Jeg har ingen børn, er heller ikke gift, men har haft adresse fælles med

Flemming i ca. tre år. Håber, at der vil komme indlæg til årsskriftet fra mange gamle bekendte, samt at nogle vil dukke op til elevmødet i august.

Adr.: Søndergade 7, 5000 Odense.

Margit Larsen: I august 1964 begyndte jeg som toldelev på Assens Toldkammer. I efteråret 1965 blev jeg flyttet til Odense Toldkammer, og derfra fortsatte jeg $\frac{1}{2}$ år senere på Toldskolen i København, hvor jeg tog toldelevexamen i sommeren 1967. I to måneder var jeg ansat i toldvæsenet i Københavns Frihavn, inden jeg med kort varsel blev forflyttet til Frederikshavns Toldkammer d. 1. sept. 67 på grund af momsens ikrafttræden. Her har jeg været siden. I juni 72 blev jeg gift med Vagn Pedersen.

Adr.: Friidtjof Nansensvej 1, 9900 Frederikshavn.

Anna Lise Nielsen: Efter at være færdig med skolen tog jeg 14 dage til Sutton in Ashfield i Midtengland (det var en udveksling af unge danskere og englændere). Efter at være hjemme igen tog jeg et år til Wiesbaden i Rheingau i Tyskland for bedre at lære tysk. Jeg arbejdede som stuepige på et evangelisk alderdomshjem. Jeg færdedes en hel del i en international klub, hvor jeg fik kammerater fra hele verden. Efter et år rejste jeg hjem til Danmark og arbejdede næsten et år på Odense Kamgarnsspinderi for at tjene penge. Jeg læste samtidig til tysk korrespondent på Tietgenskolen. Efter at have taget den første eksamen blev jeg klar over, at det ikke var noget for mig. Den sidste måned før eksamen på Tietgenskolen var jeg blevet fyret på Kamgarnsspinderiet, da jeg ville til Berlin med vennerne fra den internationale klub, hvad jeg altså også var. Så den sidste måned arbejdede jeg som rengøringskone, så tit som det var nødvendigt for at leve. (Jeg boede i et værelse i Odense dengang). 1966/67 gik jeg på Odense Seminarium og blev klar over, at jeg aldrig ville kunne indordne mig til at undervise efter de givne systemer og sprang fra. Jeg giftede mig i juni 67

på Odense Rådhus med Carlo, som er orthopædist og kommer fra Trento i Italien. Han er opvokset i Letland, hvor hans mor stammer fra. Han arbejdede i Basel i Schweiz, så jeg tog med ham derned. I oktober 67 begyndte jeg på plejerskeskolen for kronisk syge og gamle mennesker i Basel. Siden 1969 har jeg arbejdet på Felix-Platter-Spitalet i Basel. I 1972 var jeg bl.a. på kursus i Bournemouth i England for at genopfriske mine engelskkundskaber. I øjeblikket arbejder jeg igen som plejerske, som leder for et team bestående af 5 personer, som har ansvaret for 12 patienter. Ligeledes skal jeg sammen med mine kollegaer hjælpe til med at uddanne plejerske- og sygeplejerskeelever efter Røde Kors' retningslinier. Vi har ingen børn.
Adr.: Anna-Lise Nicolodi, Dürrenmattwegg 13, 4123 Allschwill, Schweiz.

Kaj Ditlefsen: "Gift marts 1968 - 2 børn, dreng 1969, og en pige i juni 71. Gik i kontorlære i et handelsfirma fra 1964-67. Holdt bagefter sabbat i 8 måneder. Fra 1968 til 70 ansat på et advokatkontor. Fra 1970 ansat under Gentofte kommunes Socialdirektorat, hvor jeg sikkert bliver indtil 1998, hvor jeg kan gå af med pension." Mange hilsner
Kaj Ditlefsen, Vandtårnsvej 36 A, 2910 Søborg - tlf.SØ 363.

Karsten Schultz: Efter realeksamen fortsatte jeg skolegangen på Vestfyns Gymnasium, hvor jeg sommeren 1967 tog mat.-fys. studentereksamen. Da jeg var lidt i vildrede med min fremtidige beskæftigelse, aftjente jeg værnepligten dels på Flyvestation Skrydstrup og dels på Flyvestation Værløse. I september 68. begyndte jeg at læse medicin ved Københavns Universitet og i juni 71 tog jeg 1. del. Derefter giftede jeg mig med Gitte, som er lærer, og vi tog på bryllupsrejse i $\frac{1}{2}$ år til Tyrkiet, Persien, Afghanistan, Pakistan, Indien og Nepal - skønt, men det er en anden historie. Siden har jeg levet op til folks forventninger,

sådan som nu studenter helst skal gøre det for ikke at væk-
ke forargelse, og kan på indeværende tidspunkt regne med at
gå op til embedseksamen om 1½-2 år. Men der er flere over-
raskelser. Fra 1. jan. 74 skal Gitte og jeg arbejde i Bot-
swana i ½ år som ulandsfrivillige, udsendt af Folkekirken
Nødhjælp.

Fremtiden - jah, efter Botswana er der som nævnt embedsek-
samen, og efter den må man jo ud i det pulveriserende liv.
Men ingen skal være overraskede, hvis de finder mig i et
uland igen om 3-4 år. Til slut en hilsen til alle lærerne
i Glamsbjerg og alle på eksamensholdet 1964.

Adr.: Overgade Oven Vandet 74 st.tv., 1415 København K.

ELEVHILSNER

Til gamle kammerater og lærere.

Jeg sender hermed de venligste hilsner til lærere og elever, der gik på skolen fra sommeren 1971 til sommeren 1973. Da jeg kom ud af skolen i sommer, var jeg så heldig, at jeg kom i lære som elektriker allerede den 1. juli.

Hvis nogle af jer skulle komme forbi Mosegård, hvor jeg stadig bor, er I velkommen til at kikke inden for.

Venlig hilsen

Bjarne Nyrnberg

SÆRMELDING til alle som gik i 10. klasse på Glamsbjerg Fri- og Efterskole 1972/73:

"I har forhåbentlig stadigvæk benene på jorden (og til dem, der er kommet ud i det pulveriserende liv, et stort frikort).

Ingen af os kan jo løbe fra, at vi står os selv nærmest, så jeg vil fortælle lidt om mig selv. (Dem, det ikke interesserer, må gerne stoppe her).

Jeg startede i mekanikerlære den 1. august. Jeg var på værkstedet indtil 8. oktober, så skulle jeg på file-skole, og den 21. dec. skulle jeg gerne være "udlært" som kantfiler.

God jul og et godt nytår".

Torben Larsen

Mindelundsvej 10, 5310 Seden.

tlf. 13 52 83.

PS. Glæder mig til at se jer til elevfesten.

INTERVIEW

med elever, der tidligere har boet på den gamle afdeling, og som nu er flyttet med ud i det nye:

Omvæltningen fra det gamle til det nye:

Omvæltningen er stor. Møblerne er af det sidste nye i opholdsstuerne, hvor der også er tekøkken. 2-mandsværelser med skibsbrikser og et dejligt badeværelse til hvert værelse med bruser, håndvask og toilet.

De elever, der fortsat må bo på den gamle afdeling, er dog vældig glade for miljøet derinde og befinder sig godt i det gamle.

Eleverne på den gamle afdeling kontra eleverne på den nye.

Desværre kniber det med kommunikationen mellem eleverne på de to afdelinger. De snakker ikke meget med hinanden, og hvis der laves et fælles arrangement, er de sammen så længe, det varer, men går så hver til sit.

Køkkenet, hvordan oplever de eleverne?

Køkkenpersonalet er tilfredse med eleverne. De er flinke til at hjælpe til med at dække bord, tage af bordet, feje og rydde op.

Kurt Hansen (Louis)

ELEVFORENINGENS REGNSKAB

1972/73

I n d t æ g t:

Kassebeholdning	kr. 2.354,46
Elevmødet	" 1.749,96
Årsskriftet	" <u>2.250,56</u>
	kr. 6.354,98
	=====

U d g i f t:

Elevmødet	kr. 1.446,15
Årsskrift	" 2.000,00
Kassebeholdning	" <u>2.908,83</u>
	kr. 6.354,98
	=====

Regnskabet er revideret af Arne Kristiansen
og fundet i orden.

Evald Jacobsen

SKOLENS AFGANGSROLDE

EFTERSKOLEN 1972/73:

Ole Preben Kåre Alsig, Heilmannsvej 46 A, 4230 Skælskør
Else Bernhardtzen, Tobiasvej, 3921 Narssak
Mona Christensen, Hovedgaden 10 G, 3520 Farum
Anders Greve, Kalørvej 90, 5461 Korup
Finn Peter Holm Hansen, Ågerupvej 45, 4000 Roskilde
Grethe Risum Hansen, Åsumvej 182 II tv. 5000 Odense
Vinni Nina Hansen, Lille Kregmevej 10, 3300 Frederikssund
Jesper Bøndergaard Jacobsen, Birkevej 3, 5310 Seden
Per Brandt Janzen, Strynøvej 8, 5700 Svendborg
Kjeld Jensen, Hovedgaden 9, 3320 Skævinge
Steen Birger Jensen, Bakkely 2, 5330 Munkebo
Ingrid Lauritsen, Stranden 36, Rebæk, 6000 Kolding
Flemming Bo Lyberth, Algade 20, 5000 Middelfart
Inga Moeslund Madsen, 5483 Kappendrup
Anne Grethe Markussen, Markusvej, 3921 Narssak
Flemming Nielsen, Åsumvej 80.2. 5240 Vollsmose
Susanne Pedersen, Horsetorvet 3, 5000 Odense
Michael Plow Plougfjeldt, Reinettevej 16, 2400 København NV
Birgit Schmidt Rasmussen, Vestergade 52, 5300 Kerteminde
Finn Rasmussen, Allestedvej 100, Fangel 5260 Hjallese
Jørgen Rasmussen, Åsumvej 214 I tv. 5000 Odense
Allan Sonne, Gymnasievej 35 st.tv., 4600 Køge
Knut Stærke, Åsumvej 102.I tv. 5000 Odense
Bjarne Sørensen, Edw. Wiesvænget 39, 5000 Odense

9. klasse prøve 1973:

Lene Lohmann Hansen, Fynshoved, 5390 Martofte
Trine Anndorte Petersen, Sofienborgvej 16, Ullerød, Hillerød
Jørgen Skjoldemose Rasmussen, Enghavegård, 5642 Millinge
Jan Svensson, Nyborgvej 215 I th., 5000 Odense

10. klasse prøve 1973:

Liselotte Årø Hansen, Odensevej 9, 5471 Søndersø
Marie Eriksen Hansen, Turøvej 24, Kirkeby, 6430 Nordborg
Kirsten Mølvig Jensen, Stadionvej 71 II, 5200 Odense
Eva Svendstrup Larsen, Lahmsgade 19, 5000 Odense
Lisbeth Madsen, Lille Appe, 5572 Tommerup
Ib Nielsen, Skovmålvej 88, 5320 Agedrup
Erik From Fahnøe Olsen, Sybergsvej 43, 5300 Kerteminde
Elisabeth Persson, Åsumvej 230, 5000 Odense
Ulla Skjoldborg, Odensevej 40, 5471 Søndersø
Simon Zakariassen, Sdr. Upernavik, 3962 Upernavik

TF 1973:

Allan Ib Christensen, Erlevvej 34, 6100 Haderslev
Jens Chr. Christensen, Nørregade 32, 5620 Glamsbjerg
Poul Dam, Eskildstrup, 5750 Ringe
Ole Carsten Hansen, Præstemarksvej 11, 4241 Vemmelev
Helle Vibe Jacobsen, Oldgyde 23, 5620 Glamsbjerg
Gert Jørgensen, Lammestedsård, Forlev, 4241 Vemmelev
Torben Jørgensen, Søndergade 26, 5620 Glamsbjerg
Ulrik Iglemose Larsen, Iglemosegård, 5854 Gislev
Michael Hald Petersen, Tarupvej 127, 5000 Odense
Vagn Højland Rasmussen, Snejbjerg, 7400 Herning
Poul Kjær Torbensen, Gummerup, 5620 Glamsbjerg
Lars Buch Tværvang, Birkum Kohavevej 97, 5280 Fraugde
Peter Floor Hasselby, Skovdalen 3, 4000 Roskilde
Henrik Rødsgaard Juhl, Rahbeksalle 55, 6700 Esbjerg
Karl Fr. Lennert, K'iviarfik 657 a, Holsteinsborg
Jens Erik Nørskov Olsen, Brænderupvej 15, 5892 Gudbjerg

UTF 1973:

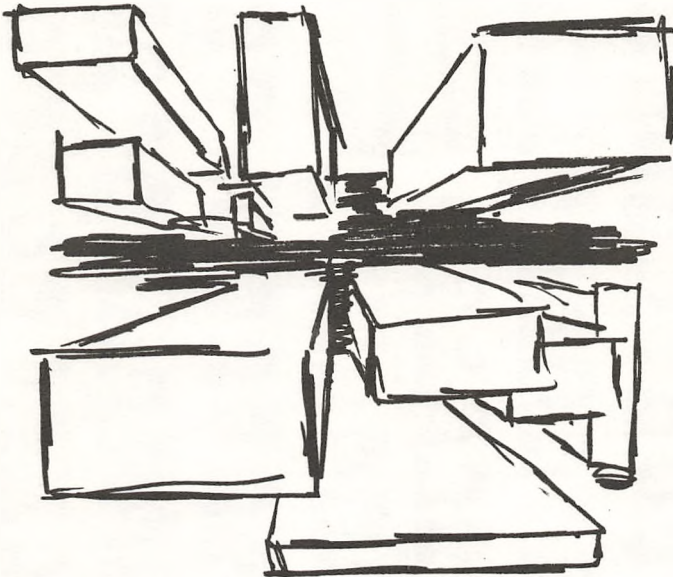
Henning Hougaard Hansen, Bystævnet 8, 5260 Hjallesø
Kim Fr. Hawkins, Frederiksværkvej 76, 3390 Hundested
Torben Stig Larsen, Mindelundsvej 10, 5310 Seden
Max Lund, Lykkegårdsvej 25, 6700 Esbjerg
Bjarne L. Nyrnberg, Mosegård, Mellemballe, 5620 Glamsbjerg
Jytte Pedersen, Nørkær, Birkild, 7600 Struer
Knud Lykke Pedersen, Toftevej 4, 5620 Glamsbjerg

2-årigt realkursus 1973:

Margit Christiansen, Kallerupvej 216, 4400 Kalundborg
Knud Erik Greve, Ryttergade 11, Brylle, 5633 Knarreborg
Henning Bremsøe Hansen, Holte, 5620 Glamsbjerg
Ninna Krogh Hansen, H. C. Andersensgade 5, 8700 Horsens
Anne Mette Hildebrandt, Algde 32, 5683 Hårby
Ole P. L. Hildebrandt, Algde 68, 5683 Hårby
Annemarie Hübschmann, Ølstedsvej 5, 6571 Jels
Birthe Kristensen, Hjortholmvej 8, Holte, 5620 Glamsbjerg
Birgitte Nielsen, Søtoften 43, 5600 Fåborg
Ole Nielsen, Ny Adelgade 18, 5610 Assens
Inger Vibeke Nørregaard, Sanddalvej 1, 7000 Fredericia
Henning Pedersen, Silkeborgvej 229, Lund, 8700 Horsens
Erik Solevad Rasmussen, Nørregade 22, 5683 Hårby
Pia B. Schmidt, Bækskov 45, 5290 Marslev
Hanne Tietze, Stegholt 42, 6000 Åbenrå
Dorrit Aagaard, Sandholtvej 10, 5663 V. Hæsinge

3-årig realeksamen 1973:

Niels Brink Andersen, Morbærvenget 8, 5681 Bellinge
Susanne Birch, Nørregade 8, 5620 Glamsbjerg
Lars Erik Christensen, Sprotøften 57, 5800 Nyborg
Liselle Givskov Dein, Rådmandsgade 53 st. th., 2200 Kbh.
Dorthe Korsgaard Hansen, Skovgaard, Gummerup, Glamsbjerg
Flemming Bang Jacobsen, Skolevej 34, 5620 Glamsbjerg
Kai Ivan Larsen, Dole, 5620 Glamsbjerg
Søren Toxværd Larsen, Lindegård, Ørsted, 5620 Glamsbjerg
Ingrid Heidtmann Nielsen, Køng, 5620 Glamsbjerg
Oluf Lund Pedersen, Nyvang, Dole, 5620 Glamsbjerg
Henriette Quistgaard, Damsbo, 5661 Jordløse
Henning Rasmussen, Køng Præstemark, 5620 Glamsbjerg
Ina Rylund, Lindholmvej 30 I, 8000 Århus
Thomas Ditlev Röck, Oldgyde 29, 5620 Glamsbjerg
Niels Raahauge, Skyttegård, Køng, 5620 Glamsbjerg
Vibeke Lone Sørensen, Hårby Linie, 5683 Hårby
Iver Wind, Rosengård, 7070 Pjedsted

Ole Alsing, Niels B. Andersen, Else Berntsen, Susanne Birch, Torger Brønsjø, Jack Chr. Christensen, Lars Christensen, Alona Gårdsbakk, Arne Christensen, Paul Dalm, Lisebeth Dahl, Randi Frederiksen, Arne Grove, Knut Grove, Dorthea Hansen, Finn Hønsen, Gertraud Jønsen, Hjørdis B. Jønsen

Hedevig Hansen, Lisebeth Hansen, Mari Hønsen, Kikka K. Jønsen, Ole Jønsen, Vivi Hansen, Peter Hasselby, Kim Hawkins, Ingrid Heitmann, Helle Wilhelmsen, Ole Hildebrandt, HanneMarie Kuchmann, Ragnhild Jacobsen, Nette Jacobsen, Per B. Jønsen, Kirsten Jønsen, Kjeld Jønsen

Steen B. Jensen, Bent Jensen, Torben Jensen, Henrik Sahl, Lise Jønsen, Alona Jønsen, Maddy B. Jønsen, Einar Jønsen, Holger Berg, Gertrud Berg, A.S. Waage, Edda Madsen, Edda Madsen, Birte Skjerve, Eva Larsen, Ingrid Lauritsen, Kaj S. Larsen, Laila Larsen, Søren Larsen

Torben Larsen, Henrik Larsen, Poul Lønne, Lea Strand, Erling Christensen, Meta Christensen

Glamsbjerg Fri- og Efterskole 1973-75

Anne Christensen, Lis Christensen, Annette Blize, Kirsten Liebergreen, Inge Lohmann, Maja Lund

Olef Lund, B. Lyberth, Dawn M. Mathen, Lisbeth Mathen, Vibeke Mathen, Ene Ebbesen, B. Meier Christensen

Per Thomsen, Inger Thomsen, Kirsten Thomsen, Esm. Lange, Anne-Gertrud Mathiesen, Anette Meier, Birgitte Rasmussen

Ragnhild Jacobsen, Th. Jacobsen, Birte Jacobsen, Ene Christensen, Hanne Skarvåg, Tove Skarvåg, Grethe Jensen, Ellen Andersen, Anette Pedersen, Alona Mathen, Hanne Hansen, Anette Andersen, Kirsten Jønsen, John Andersen, Anette Andersen, Ole Mathen, Birgitte Mathen

Inger Brønsjø, Erik F. Olsen, Bent S. Olsen, Bette Pedersen, Michael H. Pedersen, Susanne Pedersen, Hedevig Petersen, Knud Petersen, Trine Petersen, Lisbeth Pedersen, Michael Fløe, Tove Rasmussen, Birgitte Rasmussen, Erik Rasmussen, Finn Rasmussen, Ragnhild Rasmussen, Vibeke Rasmussen, Vibeke Rasmussen

Inge Rasmussen, Thomas Rasmussen, Anette Rasmussen, Pia Schmidt, Torger Skjoldhamer, Ellen Skjoldhamer, Alona Skjoldhamer, Knud Skjoldhamer, Jan Svendsen, Birgitte Svendsen, Yvonne Svendsen, Hanne Tjønn, Poul Tjønn, Lars Tjønn, Iver Wind, Simon Zachariassen, Dorrit Zachariassen